سبيل
الكل في سبيل الحق

Sebil

hep şey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● 14 Şevval 1396
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 8 Ekim 1976

SAYI: 41 / BEŞ LİRA / BİR D. M.

ZENCİ MÜSLÜMANLAR KOZU

MİLLETLERİN beynelmilel sahadaki ağırlık ve itibarları, millî hudutları aşan mes'elelerdeki müessiriyetleri ile ölçülür. Bu müessiriyeti sağlayan âmillerin başında ise, çeşitli kavmî (etnik) ve dinî grupların hissiyatlarına îkâ edilebilecek olan tesir gelir. Türkiye gibi asırlarca nev-i şahsına münhasır bir dünya görüşünün liderliğini yapmış olan bir ülke, bu yönden, hiç kimse ile kıyaslanamayacak ölçüde büyük bir şansa mâliktir.

Zira, ecdadımız, kendi millî ve mahallî mes'elelerini dâhi beynelmilel sahaya aktarmasını ve onlar etrafındaki alâkayı âlemşümûl kılmasını -henüz kâbına varılamamış- bir dirâyetle gerçekleştirebilmenin müteaddid imtihanını vermiştir. Bu yüzdendir ki, Türk siyâsî tarihinde en çok istimal edilmiş bulunan tâbir hiç şüphesiz *«nizâm-ül âlem»* dir.

Gerçekten, büyük ve cihânşümûl bir devlet kurmuş, bu devleti asırlarca emsalsiz bir itibarla ayakta tutmuş ve onu İslâm gibi hiçbir zaman ve mekânla mukayyed bulunmayan bir dünya görüşünün muhâfız ve müdâfii mevkiine yükseltmiş bir milletin, beynelmilel bir sahada nâil olabileceği alâkanın genişlik ve derinliğini tahmin etmek güç değildir. Hakikaten bu devletin itibarının, çeşitli askerî ve siyasî sarsıntılara mâruz kaldığı Birinci Cihan Harbi hengâmında -hiçbir zaman idâresi altına girmemiş bulunan- Hindistan

● Devamı sayfa 2'de

Fabrikatörü yahudi
Profesörü ecevitçi
Sendikaağası solcu...

CİNAYET DÜZENİ

ZENCİ MÜSLÜMANLAR

(Baştarafı Kapakda)

gibi uzak şark memleketlerinde bile oraların ecnebi idarecilerine karşı onların Türkiye ile muhârip buhranlarından doğan birtakım aks-ül amellere sebep olduğu cümlenin malûmudur. Bunu sırf «hilâfet» gibi beynelmilel bir müessirle izah da mümkün değildir. Asırlarca çeşitli milletlerin kaderi üzerinde rol oynamış ve binnetice kiminin hudutsuz hükûmetini kiminin de hâkimiyet alâkasını celbetmiş bulunan o büyük devletin, husûle getirdiği müsbet veya menfi tesirlerin kısa bir zamanda silinip gidebileceğini zannetmek elbette boş bir hayâlden ibarettir. Hattâ, o büyük ve müessir devletin mânevi mirası kavlen ve fiilen reddedilmiş ve hudutları alabildiğine küçültülmüş olsa bile...

Bu nokta-i nazardan, mes'elelerini beynelmilel ihtilâtlar hâlîne irâğ şansı, Türkiye kadar hiçbir ülke için vârid ve mümkün değildir. Ancak, ne yazık ki; Yeni Türkiye'nin acemi idarecileri, kendilerini geçmişdeki cihangirliğimizin tevlid eylediği müşterek ve müthiş hükûmeti tekabbül edecek güçte hissedemediklerinden ve bunu esasen arzu etmediklerinden milli mes'elelerin beynelmilel sahaya aksetmesinden ciddi bir endişe duymuşlardır. Bu endişe iledir ki; en haklı davalarımızın hal-ü faslına bile teşebbüs edilmemiş ve bunların beynelmilel ihtilâtlar doğurmasından müthiş bir sûrette korkulmuştur. Ancak harb sonrası birkaç senesinin siyasî düstûr-ül âmeli olabilecek bir vasfı hâiz bulunan, meşhur «yurtda sulh, cihanda sulh» prensipi bu ürkekliğin en canlı misalidir.

Yunanlıların, Lozan'da elde ettikleri ile dahi iktifa etmek istemeyerek, İskenderun Körfezi'ndeki Kıbrıs adasına kadar el atmaları ve mâhud «megalo idea» uğrunda katliâma girişmeye kadar ileri gitmeleri, Türk siyâsetine hâkim olan pasifliği -bilmecburiye- değiştirmek hususunda temâyüller tevlid etmiştir. Sayın Çağlayangil'in nihâyet bu gibi mecburiyetlerle -belki de istemeyerek- Amerika'daki zenci müslümanlara el atması bu istikametdeki dönüşün ilk ciddi merhalesini teşkil etmiştir. Biz bundan tam on yıl evvel «Amerika'da Zenci Müslümanlık Hareketi» isimli eserimizde bu imkâna parmak basmış ve Türk idarecilerini vazifeye dâvet eylemiştik.

Amerika'da otuz milyon zenci vardır. Bunların bugün altı milyonu İslâmiyeti kabul etmiş bulunmaktadır. Son derecede dinamik bir topluluk olan zenci müslümanlar, Amerika'dan dahilî idaresinde şeriatı tatbik etmek kayd ve şartıyla Alabama, Corciya, Missisipi ve Güney Karolina gibi dört ehemmiyetli eyâletin kendilerine verilmesini istemektedirler. Bu, mûsâlemet yoluyla gerçekleşmediği takdirde bir gün «armageddon» denilen âni, umûmî ve kanlı bir ayaklanmaya girişeceklerdir. Onların Amerika'ya karşı olan hissiyatlarının Türkiye lehinde istimâli kadar kolay ve tabiî birşey olmadığı meydandadır. Yukarıda bahsi geçen eserimizde vaktiyle «halbuki, biz millî tarihinin şan ve şerefleriyle dolu bin yılını İslâm idealini koruyup yaymaya tahsis etmiş bir milletin evlâdları olarak bugün onun kendi kendine kaydettiği başarıları takip edecek kadar bile iman şuuruna mâlik bulunmuyoruz. Bu yüzden elimizdeki kitapta kurtuluşlarının hikâyesi nakledilen, Amerikan zencilerinin şöhretli boksörü M. Ali'nin ringde dahi zaptedemediği iman vecdini biz de yeniden yaşamak mevkiindeyiz. Onun rakiplerinin nasipsiz kafalarına inen yumruğunun acı kuvvetini vicdan ve iz'anlarımız üzerinde hissederek uyanmalı ve tekrar DAHİLEK YA RESÛLÂLLAH nidâlarıyla rûhumuzu mihverine oturtmak için zencilerin tâze imanlarını örnek almalıyız» demiştik. Bu defa hareketin yeni lideri W. Muhammed'in «Türkiye'nin Amerika ile olan anlaşmazlıklarını bilmediklerini, bunlara ilk def'a muttali olduklarını ve kendilerinin oradaki Yunan kolonisine karşı Türkiye lehinde müessir bir ağırlıkları olabileceğini» ifâde eden sözleri karşısında bunları arıyan devlet adamlarımızın vicdanlarının doğrusu, derin bir ıstırap ile sızlayıp sızlamadığını merak ediyoruz. Wallas Muhammed'i takiben memleketimize gelen M. Ali'nin artık ringlerde göremiyeceğimiz dehşetli yumruğu, mânen Türk Hariciyesinin mes'elesiz beynine inmiştir. Kâfi intibaha vesîle olursa ne mutlu!... Artık Türk hariciyesi, Amerikaya karşı ciddi bir koz sâhibi olmuş demektir: Zenci Müslümanları.

Kadir Mısıroğlu

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Üzülerek

Muhterem okuyucularımız,

Bu haftaki mektubumuzu içimiz buruk olarak yazıyoruz. Bir kardeşimizi kaybetmenin acısı ile doluyuz. Sebil, neşredenleri (sahibi, muharrirleri, teknik elemanları, matbaadaki operatörü, mürettibi, çırağı, baskı makinisti, velhasıl sırt, el ve beyin işçileri..) aboneleri ve okuyucuları ile bir ailedir. İslâm cemaatinin bir parçasıdır. Biz gazeteciliği böyle anlıyor ve mütalâa ediyoruz. O sebepledir ki, Sebil ailesinden abonemiz olan bir kardeşimizin kahbece kurşunlanması bizi eleme garketmiştir. Yolunda şehid düşen kardeşimize Yüce Mevlâ rahmetini esirgemesin.

Muhterem okuyucularımız,

İslâm'da vahdet'in ehemmiyeti izahtan varestedir. İslâm birlik ve beraberlik dinidir. Mü'minler kardeştirler. Bizim gibi, devrin «tebliğ» de müessir bir vasıtası olduğu bilinen gazete ile cemaatine hizmet etmekle mükellef kimselerin, bu birlik ve beraberliğin en ufak yara almamasına dikkat etmeleri önde gelen vazifesidir. Sebil bu vazifesinin şuurundadır. Hamdolsun.

Ne var ki, mesleğin esef verici bir tarafı da «yanlış anlaşılmak» tehlikesidir. Son derece hüsn-ü niyet ile bir neşriyat yaparsınız. Fakat, bir de bakarsınız ki, ummadığınız bir yerden «aks-ül amel» gelmiştir. İşte, yanlış anlaşılma! İşte esef verici vaziyet..

Bittabi üzülürsünüz. Maksadınızı, halisâne gayretinizi bilenler olmaz mı, olur. Onlar ekseriyet teşkil eder. Tebrik ederler. Sevinirsiniz. Fakat, bir kişi dahi olsa cemaatinizden sizi yanlış anlayan olursa, burkulmamanız mümkün müdür?

Bakınız, «Risale-i Nur» için cemaatimizce malûm olan titizliğimiz, hassasiyetimiz, onun meyvesi olan bir neşriyatımıza rağmen gölgelenmiştir. Bir kısım -siyasi kanaatlerimiz ayrı da olsa- iman kardeşlerimizin ithama kadar varan serzenişlerine muhatap olduk. Yeni Asya refikimiz ve o camia dahilindeki kardeşlerimizden bazıları -hepsi iki yazı da olsa- kaleme sarılıp, bize, yanlış anladıkları apaçık meydanda olan üslûbla, hücûm ettiler.

Halbuki, telâşa lüzûm yoktu.

Yapılacak işi, Sebil'in yazdıklarını bir kere, bir kere daha okumak ve iyi anlamaktı. Yoksa, tekrar edelim siyasi kanaatleri ne olursa olsun biz gazetecilerin birbirimizi ithâm ederek, neticede yine siyasi kanaatleri ne olursa olsun -bir kül teşkil eden- cemaatimizi huzursuzluğa sevk haddimiz olmasa gerektir.

Yanlış Bağdad'dan döner. Dönmekle kalmaz, sahibini mahcup eder.

Her ne ise, meseleyi vuzûha kavuşturmayı Sebil, yine Risale-i Nur'a karşı ve onların rahmetli müellifi Bediüzzaman Hazretleri'ne karşı hassasiyetinin, hürmetinin bir tezahürü olarak vazife addetmiştir. Bizzat gidip neşriyatımızdan şekvacı olan meslekdaşlarımızla görüşmüş, «sebebini» sormuştur. Neşriyatımızı yalanlayanlardan Hekimoğlu İsmail Bey suallerimize cevap vermiştir. Bu sayımızda okuduklarında esasen aynı kanaatleri paylaştığımızı okuyucularımız göreceklerdir. Esef verici yanlış anlaşılma (ki başka bir izaha muhatabımız olan kardeşlerimiz hesabına imkân göremiyoruz) bütün berraklığıyla meydana çıkmıştır.

Temennimiz, tekerrür etmemesidir. Duamız, cemaatimizin vahdetini Rabb'ımızın muhafaza buyurmasıdır.

Hürmetlerimizle.

Gazetemiz abonesi ve hepsinden ehemmiyetlisi Din-i Mübin'in isimsiz bir mücahidi olan kıymetli genç kardeşimiz

Yusuf Tanık

Makine bölümü 4. sınıfına devam etmekte olduğu İ.D.M.M. Akademisi Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulu'nda bir başka mücahid-şehid kardeşimizi yâd merasiminden çıkarken komünistlerin saldırısı neticesi kurşunlanmış ve Rahmet-i Rahman'a kavuşmuştur. Şehid kardeşimize Allah'dan mağfiret, kederli ailesine ve cemaatımıza sabır ihsan eylemesini dileriz. Mekânı cennet olsun. Amin.

SEBİL

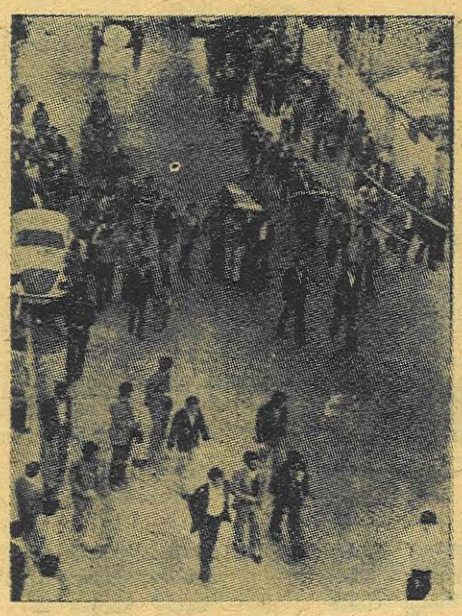

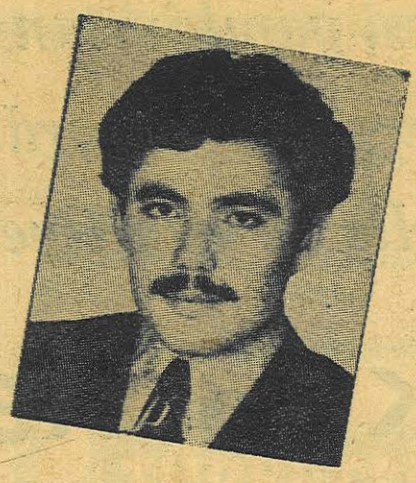

● «Cinayet düzeni» nin son kurbanlarından birisi abonemiz Yusuf Tanık oldu. (Üstte) Şehid Yusuf, diğer şehidimiz Hüseyin Büyükkoz'un aziz hatırası münasebetiyle tertib edilen merasimden sonra kurşunlandı. Şehid Hüseyin'in cenaze merasimi (solda) arefe günü yapılmıştı. Bayram çıkınca bu defa Profilo fabrikasında genç bir işçi katledildi. Fabrikatör yahudi ve direnişciler (sağda) görülüyor.

HAFTANIN MEVZUU

Fabrikatörü Yahudi Profesörü Ecevitçi Sendika Ağası ise solcu...

CİNÂYET DÜZENİ

HEMEN bütün mübarek Ramazan günlerini o içi kan ağlayan baba, hastahane ile cami arasında geçirmişti. Otelde bile kalamıyor, evlâdının başucunda sabah ezanlarına kadar dua ediyordu. Gurbet elde hasta yatağında tek kelime edemeden yatan ağır yaralı bir evlat ve başucundaki ızdıraplı baba sanki gün sayıyorlardı. Ve o gün geldi; mübarek arefe günü evlat Hakk'ın rahmetine kavuştu. Babanın içine en yakıcı ateş düştü. Fakat o bunu sabırla göğüslemesini bilecek kadar mü'mindi. «Takdir-i İlâhi..» dedi.

Şişli'de komünistlerin bir otomobilden açtığı yaylım ateşi ile ağır yaralanan Hüseyin Büyükkoz, Ramazan Bayramı'nın arefesinde şehadet şerbetini içiyordu. Arkadaşları, takip eden halkın gözyaşları arasında Hüseyin'in nâ'şını Bayramın ilk günü memleketine gönderiyorlardı. Sirkeci'de binlerce gencin elleri üstünde alı rabalı vapura bindirilirken kaptanın vapur düdüğünü acı acı ve uzun uzun çalması al bayrağa sarılı tabutun etrafındaki insanları hüngür hüngür ağlatıyordu. Millet bir evlâdını daha kaybetmişti..

Gençler, Bayram ertesi Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulunda şehid kardeşleri Hüseyin'in aziz hatırasını taziz etmek istediler. Bir merasim yapıldı. Ve daha sonra da sükûnet içinde dağılınıyordu. Ancak ne olduysa bu anda oldu ve karşı kaldırımda siper olan komünist talebeler saldırıya geçiyordu. Bu tabancaların ölüm kustuğu bir saldırıydı. Bir anda ortalık ana - baba gününe dönmüştü. Tabanca seslerini feryatlar bastıramıyordu. Sadece «Yandım... Allah!» diyen kaldırıma kapaklanıyordu. Bunlardan birisi de Yusuf Tanık'dı... «Allah..» demiş düşmüş ve bir daha doğrulamamıştı. Kızıl kurşun tam kalbini bulmuştu. Şehid Hüseyin'in hatırası yâdedilirken ikinci şehid veriliyordu..

Millet ikinci evlâdını da kaybetmişti...

Sol basın ufak tefek ve muğlâk ifadeli haberlerle hadiseleri geçiştiriyor diğer taraftan işçileri aynı badireye sürüklemek için yangına körükle koşuşturuyorlardı. Şunca «eylem» yapılmıştı. Neticede masum işçiyi sokağa dökmüşlerdi. Ama ah bir de işçinin kanı dökülseydi!.

Sanırsınız ki, bütün solun telâşı bundandı. Adeta kan içici bir histeri nöbetini yaşıyorlardı.

Nihayet emellerine kavuştular. Profilo adlı fabrika'da adı «direniş» olan «eylem» e iteklenen işçilerden Yakup Keser tabanca ile vuruluyordu.

— Yakup Keser'in ölmesini bekliyordu militanlar...

Hadisenin seyrini takip edenlerin dudaklarından gayr-i ihtiyari bu cümle dökülüyordu. Hakikaten, Keser'in vurulup öldürülmesiyle direniş falan kalmamıştı. Kana bulanmıştı ya, işçi hareketi maksad hasıl olmuştu! Komünistler böyle düşünüyorlardı. Onlar talebeleri de aynı metodlarla sokağa dökmüşlerdi. Masum talebeleri, hadise kargaşası içinde yakalatmışlar ve mahkemelere sevkettirmişlerdi. Birkaçını da kör kurşunlara veya bizzat kendilerine hedef seçip öldürmüşlerdi. Böylece «Bilinçlenme» yapılıyordu. Metod talebe için istedikleri neticeyi vermişdi. Bu meyanda solcu profesörlerin yardımlarını da inkâr edemezlerdi.

İşçileri de aym metodla «bilinçlendirmek» mümkündü. Orada [illegible] fesörlerin yerini solcu sendika ağaları almışlardı. Sendika ağaları kışkurtacaklar, militanlar kızıl talebeler tecrübeleriyle «eylemlere komuta» edecekler ve gayri müslim fabrikatörler de davranışlarıyla banlı hadiselere çanak tutacaklardı.

Nitekim tezgâhlanan plân, Profilo denilen fabrika'da gâyet verimli bir tatbikat sahası bulmuştu. İstenilen neydi, bir gayri müslim fabrikatör mü? Profilo'nun sahibi Jak Kamhi su katılmamış bir yahudi idi, Sorarsanız:

— Ben de sizin kadar Türk'üm, diyordu.

Fakat, yahudi olmadığını söylemiyordu. Zaten söyleyemezdi. Çünkü, Türklüğü daha nice benzerleri gibi bir nüfus kağıdından ibaretti. Yoksa adıyla sanıyla ve dahi kanıyla, diniyle yahudi idi. Hem de şuurlu bir yahudi. Ne için çalıştığını, hangi maksada hizmet ettiğini pek iyi bilen bir yahudi idi, azından Moşe Dayan kadar şuurluydu.

İşte böyle bir vasatta Türkiye haklı bir «nizam» dan ne kadar uzaklarda bulunduğunu vesikalandıracak bir kanlı hafta yaşıyordu. Türkiye haklı nizamdan uzaktı ve onca uzaklığa mümasil bir «cinayet düzeni» ni yaşıyordu. İçiçe!.. Cinayet düzeni'nin figüranları masum talebeler ve işçilerdi... Fakat tezgâhlayıcılar solcu profesörler, solcu sendikacılar, militan komünistlerdi...

Ecevitci basın ise, tiraj merakı ile vaziyete çanak tutuyordu.

İ.D.M.M.A. Galatasaray Mühendislik Yüksek Okulu talebelerinden kardeşimiz

Yusuf Tanık

28.9.1976 günü okulun önünde komünistler tarafından kat'ledilmiştir. Şehid kardeşimize Allah'dan rahmet niyaz ederiz.

Arkadaşları adına
EMİN ÜSTÜN

KEMALİST İNKILÂB'IN ANATOMİSİ

Kadir Mısıroğlu

41

Tasfiye listesi yapıldıktan sonra M. Kemal yanındakilere şöyle diyordu: «Görüyorum ki biz Meclis'de ekalliyetde kalacağız...»

Halk Fırkası'nda temizlik gecesi

(Yakup Kadri Karaosmanoğlu, cahîd-i dikkat hatıralarında anlatmaya devam ediyor)

«İşte, böyle bir hengâme içindedir ki, Halk Fırkası'nda esaslı bir tasfiye yapmak tedbiri çoğumuza bu anarşik durumdan kurtulmanın tek çaresi olarak görünmeğe başlamıştı. Bir içimizden yıkılma tehlikesi ancak bu suretle önlenebilirdi ve Cumhuriyet Hükûmetinin devrim kanunlarını tatbik için muhtaç olduğu istikrar ancak dayandığı Partideki ülkü ve prensip birliğine bağlı idi. Oysa, «Halk Fırkası o zamanki haliyle bunun tam zıddı bir manzara gösteriyordu. Cumhuriyet ilân edileli epeyce olmuş ve Hilâfet kaldırılmıştı ama, her iki müessese leh ve aleyhindeki tartışmalar hâlâ devam edip gidiyordu ve bu tartışmalar muhalefet hizbinin Lideri sayılan Rauf Beyle o zamanki Parti tüzüğüne göre Genel Başkan sıfatını taşıyan hükûmet reisi İsmet Paşa ve biriyle berikinin taraftarları arasında öylesine şiddetli bir şekil alıyordu ki, Büyük Millet Meclisi, bazı günler, Büyük Fransız İhtilâli erkânının birbirlerini bertaraf etmeye savaştıkları devirdeki «Convention» meclisinin dramatik sahnelerini hatırlatır olmuştu. Üstelik Büyük Millet Meclisi'nde cereyan eden çatışmalar tam mânasıyle bir kördöğüşünü de andırmakta idi. Meselâ İsmet Paşa, Rauf Beyi Saltanatçılık ve Hilâfetçilikle suçlandırdığı vakit Rauf Bey «vicdanı», «irfanı» namına yeminler ederek «Hayır, ben ne Saltanatçı, ne de Hilâfetçiyim!» diyordu. Meselâ, Refet Paşaya Cumhuriyet aleyhtarlığı atfedilince, hakarete uğramış bir kimse gibi sesinin bütün kuvvetiyle «Reddederim, reddederim!» diye haykırıyordu. Öbür muhalefet erkânı da aynı ithamları aynı tepkilerle karşılıyordu, ama hiçbirinin davranışları ne bu sözlerine, ne bu tepkilerine uyuyordu.

Şu halde, dâva ne idi? Bugünkü görüşüm açısından, dâva yukarıda işaret ettiğim gibi, Mustafa Kemal Paşanın eski silâh ve mücadele arkadaşlarıyle birleşmesi ve yalnız İsmet Paşaya bağlanıp kalmaması idi. Bunu Lozan Sulh Anlaşması'nın imzalandığını haber vermek üzere, Mustafa Kemal Paşayı, heyet halinde görmeğe giden Rauf Bey (o zaman henüz hükümet reisi idi) ve arkadaşları açıkça ifadeden çekinmemişlerdi. İşittiğimize ve Atatürk'ün Büyük Nutuk'unda anlattığına göre Başvekil Rauf Bey: «Paşam, demişti, bu başarı (yani Lozan Sulh Anlaşması) başta siz olmak üzere, Kâzım Karabekir, Ali Fuat ve Refet Paşaların eseridir. Ben de aranızda bir arkadaşınız olarak çalıştım.»

Ve Ali Fuat Paşa da kendine mahsus açık kalbliliğiyle Gazi'ye şunu sormuştu:

«— Şimdi, senin Apotrların (Havarilerin) kimlerdir? Bunu anlayabilir miyiz?»

Bu soruya Mustafa Kemal Paşanın verdiği cevap ise şu olmuştur:

«— Benim apotrlarım yoktur Memlekete kimler hizmet ve liyakat kudreti gösterirse Apotrlarım onlardır.»

İmdi, bu konuşmalarda Rauf Beyin, Lozan Sulh Anlaşmasından bahsederken İsmet Paşayı hiç hesaba katmaması ve Ali Fuat Paşanın suali altında İsmet Paşaya dokunur bir kinayenin belirmekte bulunması Halk Partisi'ni ve dolayısıyle Meclis'i ikiye bölen faktörlerin en başında bir «İsmet Paşa meselesinin», bir «İsmet Paşa allerjisinin» yer aldığını ispat etmez miydi? Ve buna temelleri henüz atılmış, duvarları henüz örülmekte olan Türkiye Cumhuriyeti devletinin yapısında, şimdiden birtakım yarıklar açan bir siyasî rekabetten başka ne mâna verilebilirdi? Üstelik bu rekabet, daha doğrusu, bu iktidara geçme yarışması, her şeyden önce bir fikir ve ilke birliğine dayanması lâzımgelen bir devrim partisinin içinde başgöstermiş bulunuyordu.

İşte, bu düşünce ve endişelere kapılaraktır ki, Halk Partisi'ni tehdit eden hizipleşmeye karşı çare aramak üzere, bir akşam, Çankaya'da, Mustafa Kemal Paşanın, Parti Genel Başkanı sıfatıyle, riyaset ettiği ve yalnız partinin Merkez İdare Heyetiyle öncü kadrosunu teşkil eden üyelerin katıldığı özel ve hattâ gizli diyebileceğim, bir toplantı yapılmıştı.

● *Daha kurulduğu ilk senelerde kaynayan bir kazan manzarası arzeden CHP'de İsmet Paşa ve diğer erkân görülüyor. Karaosmanoğlu hatıralarında M. Kemal Paşa'nın bu partide «ilk tasfiye listesi hazırlayan olduğunu» ifade ediyor...* (Sebil arşiv)

Konuşmalara daha ilk başlandığı andan itibaren havası kızışan bu toplantıda, çoğunluk tarafından ileri sürülen çare hizipçi unsurların Partiden çıkarılması olmuştur. Kimlerdi bunlar? Her ağızdan ortaya birinin adı atılıyor ve Genel Başkanımız, oturduğumuz uzun masanın başında bir zabıt kâtibi dikkatiyle bu adları önündeki kâğıtlara yazıyordu. Arada bir, adı söylenen şu veya bu zatın leh ve aleyhinde şiddetli tartışmalar oluyor ve kendisi bu tartışmalara katılmaksızın, elinde kalem, çoğunluk tarafından verilecek hükmü sabırla bekledikten sonra tekrar yazmağa başlıyordu. Böylece ne kadar zaman geçti, kaç kişinin üzerinde mutabık kalındı bilmiyorum. Sanırım ki vakit gece yarısını bulmuş ve Genel Başkanımız eski harflerle dört beş tabaka kâğıt doldurmuştu.

Birdenbire, durdu; başını önündeki kâğıtlara eğdi, yazdığı adları kaleminin ucuyla saymağa başladı ve sayımını bitirdikten sonra bir süre düşünüp mânasını kavrayamadığımız bir gülümsemeyle:

«— Arkadaşlar, dedi, bu listeye göre bir tasfiye yaptığımız takdirde, öyle görüyorum ki, biz Meclis'te akalliyette kalacağız.»

Bunun üzerine, salondaki 40 derece sıcaklık birdenbire sıfıra inmiş, biraz önce kanları fıkır fıkır kaynayan genç partililer yerlerinde donakalmış ve hepsinin, daha doğrusu, hepimizin gözleri hayretle O'ndan yana çevrilmişti. Acaba bizimle şaka mı ediyordu? Daha fenası; acaba bizim taşıp köpürmelerimizi pek çocukça mı bulmuştu?

Hayır, Genel Başkanımız sadece düşünceli idi ve Partinin düzeni için öyle kitle halinde tasfiyeden başka bir çare arar gibiydi. İşte, o düşünceli hali geçti; kararını vermiş görünüyordu:

«— Arkadaşlar,» dedi, «bilmem münasip görür müsünüz, bu listede ismi geçenlerden bir ikisini çağırıp kendileriyle konuşalım. Bakalım ne diyorlar, maksatları nedir ve hükmümüzü ondan sonra verelim!»

Ve o gece nöbette bulunan Yaverlerinden birini çağırıp kendisine Diyarbekir mebusları Feyzi Beyle Zülfü Beyi bu hemen köşke davet etmesini söyledi. Bu davetler Yaver Beyler tarafından telefonla, daima şu nezaketli formu dahilinde yapılırdı: «Gazi Hazretleri, bu akşam saat sekizde yemeğe teşrifinizi rica ediyorlar.»

(Politikada 45 Yıl, Sayfa 69 - 71)

HİSAR
MENSUCAT

Döşemelik ve Perdelik
Kadife
Sanayi ve Ticaret A.Ş.

İ.M.Ç. 5 Blok Nu: 5302
Unkapanı
Tel 26 75 89
22 12 32
İSTANBUL

TÜRKÇESİ — Ahmed SELÂMÎ

Korutürk'ün «Şeriata karşı değilim» demesi üzerine (3)

CUMHURİYETİN başlarında ŞER'İYYE VEKİLLİĞİ de yaptırılan Mehmed Vehbî Efendi merhûmun eserindeki bazı **âyetlerin tefsîrini**, mevzuumuzla alâkalı gördüğümüzden aşağıya almıya bu hafta da devâm edeceğiz.

Sûre-i A'raf, âyet 145:

«Herşey ile murâd, umûr-ı dîn ve umûr-ı dünyâdan Benî İsrâil'in muhtac oldukları herşey demekdir. Çünki Tevrat'da, **emir ve nehiy, helâl ve haram, hudûd-ı şer'iyye, ahkâm-ı dîn, umûr-ı dünyâ** ve **teşkîl-i hükûmete** müteâllik herşeyin tafsîli vardı. Binâenaleyh, Cenâb-ı Hak bu âyetde (herşeyin tafsîlini yazdık) buyurmuşdur...» (1)

Sûre-i İsrâ, âyet 5:

«Bu âyetde Benî İsrâil'in ma'neviyyâtı ihlâl etmelerinin, maddî kuvvet ve hükûmetlerinin zıyâına sebeb olduğunu beyân etmek, ma'neviyyâtın mukaddem olduğunu beyân etmek değil midir? Hükûmet bir dinle mukayyed olmazsa, diyânetperver olan bir milletin, ma'neviyyâtda hükûmete irtibâtı olur mu? Ma'neviyyatda irtibâtı olmazsa, hükûmet kuvveti nereden alacak? Şu halde hükûmet zâif düşmez mi? Velhâsıl gerek târih gerek **ŞERİAT** bir milletin pâyidâr olması içün, maddiyât ve ma'neviyyâtını yekdiğerine meczederek, ikisini birlikde ileri götürmeye ve yekdiğerinden ayırmayıp irtibâtını muhâfaza etmeye mütevakkıf olduğuna şehâdet etmektedirler.» (2)

Sûre-i Sa'd, âyet 26:

«Ya'ni yâ Dâvûd! Biz azîmüşşan, senin ihlâsla istiğfârından sonra, sana ârız olan hâlât-ı beşeriyyeyi kaldırdık ve seni yeryüzüne **HALİFE** kıldık. Binâenaleyh bizim tarafımızdan sen niyâbet et. Çünki yeryüzü mahall-i ferâd olduğundan, envâ-ı fitne ve fesât dolu olduğu cihetle nizâm ve intizâm bir **halîfenin** vücûduna muhtacdır. İşte şu ihtiyâca binâen biz, seni **HALİFE** kıldık ki nâs arasında adâletle hükm edesin ve nâs, sa'yende sâyebân olsun ve adâletinden kalbleri rahat bulsun ve hükümde ve fasl-ı hukukda hevâ ve hevesine ittibâ' etme **VE UMUM HÜKMÜNDE KİTÂBULLAH'A RÜCÛ' ET**, muhâlefet etme ki doğru yoldan çıkmıyasın...»

«Bir mahalde ictimâ' eden birçok cemaat beyninde (arasında) münâzaât ve muhâsemât ve yekdiğerinin hukûkuna tecâvüz ve zulüm ve udvân (düşmanlık) zarûri olduğundan, şu münâzaâtı kat' edecek ve zulüm ve adâveti kaldıracak, kâhir ve cümleye kendini tanıtdırmış, emri nâfiz bir reis-i hükûmet elbetde lâzımdır. Binâenaleyh mesâlih-i âlemin intizâm-ı tâmme tahtında cereyânı, ancak siyâsete vâkıf bir reis-i kâhir ve kâdirle olabileceğinde şübhe yokdur. Eğer bu âdem adâletle hükm eder, işini ve sözünü **ŞERİATA** tatbîk ederse mesâlih-i âlem muntazam olacağı gibi, hayrât kapuları açılır ve maîşetde vüs'at (geçimde ferahlık, bolluk, ucuzluk) hâsıl olur. Binâenaleyh âhârın hukûkuna tecâvüze hâcet kalmaz. Amma o reis-i hükûmetin hükmü hevâ ve hevesine tâbi' olur ve ŞERİATA temâs etmezse, âlemin tahrîbine sebeb olur. Zirâ zulümle hükm, âlemin harâbına bâdi olduğu gibi, nâs beyninde (insanlar arasında) herc ü merci mûcib olarak rızık kapuları kapanır ve nâsın maîşeti daralır ve âkıbet, o mülkün harâbına sebeb-i müstakil olur. Binâenaleyh şu hikmete binâen Cenâb-ı Hak, KÜTÜB-İ SEMÂVİYYENİN CÜMLESİNDE ADÂLETLE EMRETMİŞDİR. İşte şu içinde bulunduğumuz zamanda memâlik-i İslâmiyye'de vâki' olan herc ü merc ve hükûmât-ı hıristiyâniyyenin ittifâkı ile memâlik-i İslâmiyyeyi (İslâm ülkelerini) yer yer istilâları ve her an tezâyüd eden kaht ü ğalâ (kıtlık ve pahalılık) ve dıyk-ı maişet ve nâsda olan zül ve meskenet ve sâir rahatsızlıkların cümlesinin esbâbı, RİCÂLİ HÜKÛMETİN CEHÂLETİ VE HEVÂ VE HEVESLERİNE TEBAİYYETLERİ VE ZULM VE TA'DİYENİN TA'MİM ETMESİ (tecâvüzün yayılması) VE ERBÂB-I UMÛRUN, ŞERİATIN AHKÂMIYLA AMEL ETMEMESİ VE ZEMÂNE SÜFERÂSININ, TERAKKİYÂTI, KÜFRİYYÂTDA; VE MEDENİYYETİ, SÜFLİYYÂTDA ARAMALARINDAN MÜTEVELLİDDİR. Ve bu ahvâl te'siriyle memleketler zîr ü zeber olub gidiyor da, hâlâ ayılmak ve mütenebbih olmak da yokdur.» (3)

Sûre-i Bakara, âyet 208:

«Ey mü'minler! kaffeniz ahkâm-ı ŞER'İYYE'ye dâhil olun ve ahkâm-ı ŞER'İYYE'den hiçbir hükme itaatsızlık etmekle o ahkâmı ihlâl etmeyin ve hükm-i ŞER'İ'nin herbirine teslîm olun ve mûcibince amel edin ve şeytanın vesvese ve hilesine ittibâ' etmeyin ve ahkâmı biribirinden ayırmayın, hepsine birden îmân edin ve şeytanın ifsâdıyla biribirinizden nifak ve şikakla ayrılmayın. Zirâ şeytan, sizin aranıza nifak koymak ve ahkâmı biribirinden tefrik etmek cihetiyle ifsatdan geri durmaz.» (4)

---

1) Hulâsatü'l Beyan Fi Tefsiri'l-Kur'an 1928 C. 6, s. 165
2) Aynı kaynak C. 9, s. 13-14
3) Aynı kaynak C. 12, s. 380-381
4) Aynı kaynak C. 2, s. 123-124-125

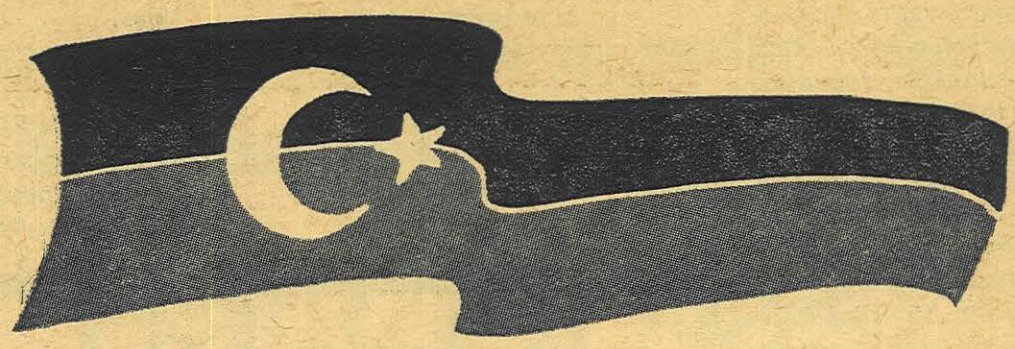

1

İkinci dünya savaşından sonra oldukça gelişen liberal fikirlere rağmen zencilerin Amerikada tabi tutuldukları statü henüz asgari insani şartlara ulaşmamış bulunmaktaydı. Savaştan dönen Amerikan askerleri arasında bir çok zenciler de vardı. Dünya sulhu için hayatlarını tehlikeye koyarak yararlıklar gösterdikten sonra kendi memleketlerine dönünce ırkdaşlarının içinde bulundukları siyasi ve içtimai şartlar, onları hayal sukutuna uğratmıştı. Asıl mücadelenin kendi memleketlerinde insan hak ve hürriyetleri için yapılması gerektiğini düşünmeye başladılar. İşte Amerikan cemiyetinde zencilerin maruz bulunduğu zulüm ve baskıya karşı gösterilen tepkinin şuurlu ve fikre müstenid bir muhteva kazanması böylece başlamış oldu. MALCOLM gibi büyük mücahidler işte bu ikinci cihan savaşından çok değişik düşünce ve hislerle Amerikaya dönmüş zencilerin çocukları idi. 1930 senesinde Amerikada gerçekten büyük ve müessir bir iktisadi kriz ortaya çıkmıştı. Bu, zaten çok kötü iktisadi ve içtimai şartlar altında bulunan zenciler için bıçağı kemiğe dayayan bir darbe olmuştu. Büyük peygamber (A.S.) Efendimiz Hazretleri «fakirlik az kalsın küfre denk olacaktı» mealindeki hadis-i şerifleriyle ihtiyaç ve zaruretin insanı sarsıcı müdhiş tesirini en güzel bir şekilde ifade buyurmuşlardır.

İşte Amerikan zencilerinin bu yeni iktisadi krizle bir kat daha ağırlaşan iztırab içinde çırpındıkları sırada esrarengiz bir din davetçisinin zenci mahallelerinde dolaşmakta olduğunu görüyoruz. Bu, yüzleri siyah, kalbleri maruz bulundukları zulümle beyazlardan daha fazla Rabb'e yakın insanların kalblerine İslâm'ın nurunu, sonbahar yapraklarının altında sükünetle akıp giden berrak bir su misâli, yavaş yavaş zerk ediyordu. Bu esrarengiz din dâvetçisi Detroit şehrindeki zenci mahallesinde kapı kapı dolaşarak sözümona ipekli kumaşlar satmağa çalışıyordu. Bu adam kimdi?. Nereden gelmişti? Bunu kesinlikle bilen yoktu. Hali tavrı ve taşıdığı fikir hamulesi itibariyle kimseye benzemiyordu. Teni açık kahverengi idi. Bunu kimi Arabistan'lı, kimi Filistin'li, kimi de Hindistan'lı olarak tanıyordu. Çok kere kendini Fard ismiyle tanıtıyordu. Bazan da Ferhad Muhammed Ali veya Profesör Fard diye de kendisine hitap ediliyordu. Yavaş yavaş zenciler arasında alış veriş için değil de o bahane ile bir muayyen fikri telkin için dolaşmakta olduğu sezilmeğe başlanmıştı. Önceleri sadece ahlâki nasihatlerle iktifa ediyordu. Kendisine son derece itimad besleyerek nasihatlerinde içinde bulundukları kötü şartlara karşı bir teselli serinliği elde eden yakınlarına karşı şu kadar bir ifşaatta bulunduğunu bilmekteyiz: «Benim adım W. D. FARD'tır. Ben mukaddes bir şehir olan Mekke'den geliyorum. Sizin kardeşinizim. Şimdilik bundan fazla bir şey söyliyemiyeceğim. Çünkü henüz sırası değil. Fakat bir gün beni karşınızda saltanat elbiseleri giymiş göreceksiniz.»

Hakikatte Fard'ın kim olduğu ve nereden geldiği hakkında hiç bir mevsûk bilgi mevcud değildir. Fakat zenciler, şahsiyeti ve mazisi hakkında gayet az bilgiye sahip bulundukları bu esrarengiz din dâvetçisine büyük bir samimiyetle bağlanmışlar ve İslâm'a doğru ilk ve mes'ûd adımlarını atmışlardır. Fard bu mazlûm kitleye, kendi tâbiriyle kültüre susamış zencilere ipekli kumaşlar satmak bahanesiyle polisin dikkatini çekmeden birlik ve beraberliğin ve İslâm İdeolojisinin şuur ve heyecanını kazandırmıştı. Çok geçmeden kendisine bir evliya nazarıyla bakılmış bütün Dünyayı dolaşmış görgülü bir seyyah edasıyle fakir zenci evlerinde üstüste biriken dinleyicilere karşı va'z, nasihat ve telkinlere başlamıştı. Fard'ın ve'zları İncil ve Hristiyanlık hakkında da gayet geniş bir tedkikin eseri idi. Zencileri Hristiyanlıktan vazgeçmeye dâvet ederken en ikna edici delilleri İncilden ve zencilerin üzerlerine bir kâbus halinde çöken realiteden alıyordu. Böylece Fard, gündüzleri seyyar satıcılık yapıyor. Geceleri de evlerde va'z ve telkinlerine devam ediyordu. Fakat yukarıda sözünü ettiğimiz iktisadi kriz, Fard'ın va'z ve nâsihatlerine koşanların adedini kısa zamanda bir hayli çoğaltmıştı. O da bütün talâkatiyle beyazlara ve Hristiyanlığa çatarak zencilerin iztırablarına İslâm ahlâk ve nizamı sayesinde çare bulunacağını büyük bir heyecanla ifade ediyordu. Böylece Fard'ın etrafında toplananlar o derece çoğaldı ki artık fakir zenci evlerinin ufacık odaları bu ilk İslâm ve iman heyecanlılarına dar geldi. Daha geniş bir kitleye hitab etmek için aralarında topladıkları mütevazi yardımlarla bir salon kiraladılar. Ve buranın adına «Müslüman Mescidi» dediler. İşte Amerika'da i zenci müslümanlık hareketi bir ormanı tutuşturan bir tek kıvılcım misali Fard'ın bu hareketiyle başlamış oldu. Fard sâkin ve rahat konuşan, toplum psikolojisine son derece riayet eden ve fikirlerini büyük bir insicam ve vuzuhla karşısındakine telkin edebilen çok iyi bir hatipdi. Onun va'zlarına ilk defa gelenler müthiş bir hayret ve dehşete düşüyor fakat hemen biraz sonra onun telkin ve irşadları ile büyüleniyordu. İlk ihtida edenlerden biri hareketini şöyle hikâye etmiştir:

«Onun va'zlarını dinlemeden evvel Baptist mezhebine mensup koyu bir Hristiyandım. Derken toplantılara devama başladım. Bir gün va'zdan sonra kararımı verdim. Eve gittiğim zaman yemek vakti idi. Canım yemek yemek istemedi. Tekrar dönüp toplantıya katıldım. Ve ondan sonra da müslüman oldum.»

Fard hakkında bu şayanı hayret tesirinden dolayı çeşitli rivayetler yapılmıştır. Bunlardan birine göre O, bir Suriye'li veya Filistinili müslümanın oğlu imiş. Hindistan'da Güney Afrika'da ve hattâ Londra'da bir çok ırk tartışmaları ve protesto hareketlerine katılmış, en sonunda Amerika'ya gelmiş Detroit'e yerleşmiş. Fakat kendisine inananlardan çoğu onun aslen Seyyid yani Hazreti Peygamberin soyundan gelen bir insan olduğunu kabul etmişlerdir. Yine bu söylentilere göre Fard, Hicâz kıralının maiyetinde çalışmak üzere Londra Üniversitesinde Siyasal Bilgiler Fakültesine devam etmiş ve diplomat olarak yetişmiş fakat sonradan Amerikan zencilerini hürriyet, adalet ve müsavata kavuşturmak emeli ile Yeni Dünyaya gelmiş. Fard kendini Detroit'deki emniyet makamlarına ve polis teşkilâtına «Yeryüzünün en yüce hükümdarı» sıfatıyla tanıtmış. Diğer taraftan aleyhtarları da onun Türkiye'de doğduğunu ve II. Dünya Savaşında Hitler'in emrinde çalışmış bir nazi olduğunu iddia etmişlerdir.

Fard ise kendisinin Amerika'daki zencileri uyarmak, onlara şimdilik beyaz tenli, mavi gözlü iblislerin (!) elinde bulunan Dünya nimetlerinin yeryüzündeki zenci ırkın eline geçeceğini müjdelemek için gönderilmiş bulunduğunu söylemiştir. Bu sözler, maruz bulundukları zulüm ve tedhiş dolayısiyle beyazlara karşı büyük bir kin ve nefretle dolu bulunan zencilere pek tatlı gelmiş ve onu can kulağı ile dinleyerek irşadlarına büyük bir önemle bağlanmalarını temin etmiştir. Gitgide harekete katılanlar çoğalmağa başlamış, mescidde açılan bir deftere müslümanlığı kabul edenler üye sıfatı ile kaydedilmeğe başlanmıştır. Harekete katılmak isteyenler sıkı sıkı kontrol ve tetkikten geçiriliyor ve kendilerinden ahlâk ve itikad yönünden taahhüdler alınıyordu.

Ortaya attığı teze dair elinde hiç bir ilmi ve fikri malzeme bulunmayan Fard, bu tezi desteklemek için, Amerikalı hukukçu Rutherfold'un «Allah'ın Şahitleri», tarihçi Van Loon'un «İnsanlığın tarihi», İçtimaiyatçı Breasted'in «Medeniyetin doğuşu» gibi eserleri ile İncil'e ve Kur'an-ı Kerim'e baş vuruyordu. Hattâ farmasonluğa ait bazı yazılardan faydalandığı bile oluyordu. Fakat bu hareketin temel taşını teşkil eden dini mahiyetteki iki eseri Fard bizzat kendisi düşünüp kaleme almıştır. Bunlardan biri «İslâm Milletinin Kutsal Vazifeleri» adlı eserdir ki; bu gün halâ zenci müslümanların biricik temel din dersleri kitabıdır. Diğeri ise «Kaybolup da Yeniden Bulunan İslâm Milletine Riyaziye Yoluyla Verilecek Dersler» başlıklı, Fard'ın kendisinden başka hiç kimsenin çözemediği bir şifre ile yazılmış bir eserdir. Bu kitap bütün zenci müslümanlara dağıtılmıştır. Fakat içindekilere ait açıklamaları ancak Fard yapmıştır.

İlk mescidin açılmasından itibaren dört yıl içinde Fard sadece kendine binlerce mürit bulmakla kalmamış, İslâm Üniversitesi adı altında bir de eğitim müessesesi kurmağa muvaffak olmuştur. Bu, ilkokuldan başlayarak lise derecesine kadar yükselen ve bilhassa yüksek matematik, astronomi, bir de «Beyazların uydurma medeniyetlerine son verme» ilimleri üzerinde önemle duran bir eğitim müessesesi idi. Fard bundan başka bir de «Müslüman Kızları Yetiştirme Dershanesi»ni kurdu. Burada zenci kızlarının iyi ev kadınları ve iyi anneler olarak yetişmelerini sağladı. Ayrıca, bu yeni dine inanmayanlar veya polis teşkilâtı tarafından meydana getirilebilecek her hangi bir olay veya kargaşalığı bastırabilmeleri için de «İslâmın Nimetleri» ismi altında, yarı askeri mahiyette bir teşkilât kurdu. Bu teşkilât mensupları başlarında komutanları ile tıpkı bir askeri birlikte olduğu gibi bölüklere, tümenlere ayrılmışlar, kendilerine judo denilen beden hareketleri ve ateşli silâhların kullanılması öğretilmiştir. Bütün bu işleri idare etmek için de mescidin başına Fard tarafından bir hoca tâyin edilmiştir: Elijah Muhammed.

Sizi arıyoruz...

Evet, sizi arıyoruz.. İkinci devre abone kaydı için bize posta çeki ile para havale eden, ancak havalelerin bize intikal eden kısmına hüviyetlerini yazmayan abonelerimiz sizi arıyoruz. Aşağıdaki liste bize intikal eden üzerinde ad-soyad bulunmayan havalelerin geldiği şehir ve numarasını ihtiva etmektedir. Havale kağıdını saklamış olanlar lütfen kontrol edip vaziyetin tashihinde bize yardımcı olsunlar. Zahmetinize şimdiden teşekkür ederiz:

Antalya, 12834/Erenköy - Eskişehir, 10156/Azot Sanayi Fabrikası Kütahya, 8555/Esenler - Bayrampaşa, 12363/Adana, 8559/Erzurum, 8556/Bakırköy, 8554/Karakoçan, 360/Konya, 161/Konya, 160/Gar - Ankara, 365/Erenköy - İstanbul, 34/Fatih, 1026/Konya, 12532/Bursa, 42/Bozüyük, 6255/Akhisar, 7621/Esentepe - Eskişehir, 5259/İstinye, 5270/Koğukçınar - Bursa, 10166/Beykoz, 10495/Ilıca, 10502 Orhangazi, 10505/Şirinevler - İst. Bahçelievler, 10506/Ümraniye, 8558/Konya, 8579/Niksar, 8573/Kadıköy, 9737/Eskişehir - Gar, 9740/Cihanbeyli, 9885/Konya, 9887/Buca, 9894/Yenişehir - Bursa, 11619/Konya, 11630/Ilıca, 11643/Gemlik, 11645/Devrek, 10760/Karaman, 10748/Sandıklı, 10749/Sandıklı, 10740/Muratpaşa, 11649/Zile, 11623/Konya, 12535/Aşkale, 12539/Köprübaşı - Eskişehir, 12389/İstanbul, 12696/Eşme, 12697/Kastamonu, 12904/Erzurum Çarşı, 12914/Eskişehir, 10779/Eskişehir, 10777/Adliye Sarayı Konya, 10770/Kepsut, 12227/Kadıköy, 12293/Çilimli - Düzce, 12299/Zeytinburnu Telsiz Mahallesi, 13089/İstanbul Teknik Üniversite, 13093/ Yenişehir - Bursa, 13358/Araban, 13362/Zonguldak, 13368/İstanbul Aksaray, 13869/Konya, 14165/Edirnekapı, 14146/Kilis, 14143/Zile, 14137/Fethiye, 14151/Karaman, 11243/Konya, 10445/İzmir çarşı, 9961/İstanbul Kapalıçarşı, 8217/İstanbul Kapalıçarşı, 6216/Kartal, 293/Samanpazarı - Ankara, 292/Çorum, 15480/Yenişehir - Ankara, 15381/Fethiye, 6207/Kavacık - Anadoluhisarı, 10884/Zonguldak, 13386/Cebeci, 13069/Basmane, 13175/Karaköy, 12278/Konya, 12272/Develi, 12270/Çiğli 2. Hava Üssü - İzmir, 11791/Çankırı, 13072/Kdz. Ereğli, 1015/Konya, 5700/Pazar - Tokat, 7185/Bursa, 2196/Karaman, 2217/İstanbul - Aksaray, 2216/Konya, 2165/Konya, 2184/Mürted - Ankara, 4870/Tavas, 3883/Aşkale, 3892/Aşkale, 3894/Üsküdar, 2190/Azot Sanayi Fabrikası Kütahya, 2212/Develi, 1269/Karaköy, 12685/Sandıklı, 13003/Ortaca, 13000/Safranbolu, 12994/Safranbolu, 12992/Safranbolu, 12993/Safranbolu, 12991/Azot Sanayi Fabrikası Kütahya, 13007/Konya, 13384/Osmangazi - Eskişehir, 13373/Karacabey, 13407/Kütahya - Sanayi, 12217/Nazilli, 12214/Yalvaç, 12212/Tavşanlı, 12126/Isparta, 12222/Afyon Örnekevler, 9401/Orhangazi, 1725/Samsun Gar, 7623/Afyon, 12026/Yenişehir - Ankara, 12375/Karaman, 369/Karaman, 370/Karaman, 371/Karaman, 375/Bafra, 590/Anamur, 12390/Şuhut, 379/Keskin, Çelebi, 5719/Anadoluhisarı, 12366/Sarıkaya, 12298/Kayseri, 40/Konya, 9593/Erdemli Tömük, 15482/Erzurum, 5154/Sultanhisar, 5153/Bursa Yenişehir, 4374/Göktaş, 3401/Cihanbeyli, 3402/Ankara Yeşilöz, 1724/Et ve Balık Kurumu Ankara, 1729/Beyşebir, 3404/Karahallı, 1417/Karaman, 14169/Keçiborlu, 13561/Malatya, 13559/Bursa Yenişehir, 5715/Çankaya, 5708/Adana, 5257/Fatih, 7928/İzmit, 5701/Kartal Soğanlık, 14498/Levent Sanayi Mahallesi, 14709/Karaman, 14715/Cebeci, 16086/Yalvaç, 15068/Isparta, 15056/Denizli, 15076/Artvin, 12275/İstanbul Kurtuluş, 15717/Kütahya Sanayi, 16199/Konya, 15070/Kilis, 15055/Niksar, 14316/Konya, 14492/Sarıkaya, 15052/İstanbul Aksaray, 15587/Erdemli, 16346/Kâğıthane, 16197/Bayrampaşa, 15586/Antalya Muratpaşa, 16337/Kastamonu, 16346/Fatih, 1214/Bolu, 1219/Narman, 1958/Tirebolu, 1949/Bayrampaşa, Esenler, 16826/Karabük, 16813/Gemerek Yeni Çubuk, 16812/Beyoğlu, 16809/Ankara Yenimahalle, 15719/Erzurum Çarşı, 4253/Erzurum, 2995/Bolu, 2993/Ağlasun, 1942/Sadece makbuz numaraları belli olanlar:

10752 - 10774 - 13553 - 10763

Sebil

ÇOCUKLARINI ZARARLI YAYINLARDAN KORUMAK İSTEYEN BABA ve ANNELERE müjde!..

ÇOCUKLARINIZA VEREBİLECEĞİNİZ EN GÜZEL HEDİYE

Ciltli, ofset, kuşe gömlekli, 16-20 forma, Beheri 15 TL

SEBİL YAYINIDIR

KİTAP LİSTESİ

1-PERİLİ KÖŞK (Cüneyt Emiroğlu)
2-DEDE KORKUT MASALLARI (C. Emiroğlu)
3-AND (Ömer Seyfettin)
4-Fatih FATİH'İN ÇOCUKLUĞU (Vecdi Bürün)
5-POLİYANNA (Elenor H. Porter)
6-GÖKBAYRAK I (Leon Kahun)
7-GÖKBAYRAK II (Leon Kahuk Kahun
8-KANLI DÜĞÜN (Kadir Mısıroğlu)
9-GÖKBAYRAK III (Leon Kahun)
10-KANİJE (Namık Kemal)
11-UZUNCA SEVİNDİK (Kadir Mısıroğlu)
12-DİYET (Ömer Seyfettin)
13. KÜÇÜK AKINCI (Vecdi Bürün)
14-DON KİŞOT (Servantes)
15-GENÇ OSMAN (Vecdi Bürün)
16-DÖRDÜNCÜ MURAD (Vecdi Bürün)
17-FEZA KORSANLARI (John Wilde
18-ÖKSÜZ TURGUT (F.A. Hilmi)
19-ALTIN ŞEHİR (Ter. Sabri Akdeniz)
20-KIRIK KILIÇ (Kadir Mısıroğlu)

Sebil Yayınevi
Ankara Ankara Cad. Vilayet Han No:206 P.K:808 İstanbul Tel:26 38 96

Fransız İlimler Akademisinin altın madalya ile taltif ettiği eser

MECELLE

Tarih Doktoru emekli Hâkim A. Refik Gür'ün nefis uslûbundan

Fiatı 15 TL

SEBİL YAYINEVİ P.K. 808-İSTANBUL

Sahasında tek eser

KADİR MISIROĞLU'NUN

AMERİKA'DA ZENCİ MÜSLÜMAN HAREKETİ

160 sayfa tutarındaki bu eser, 5 lira gibi cüz'i bir fiyatla okuyuculara sunulmuştur.
İsteme adresi:
Sebil Yayınevi PK. 808 İSTANBUL

Suriye çıban başı oldu

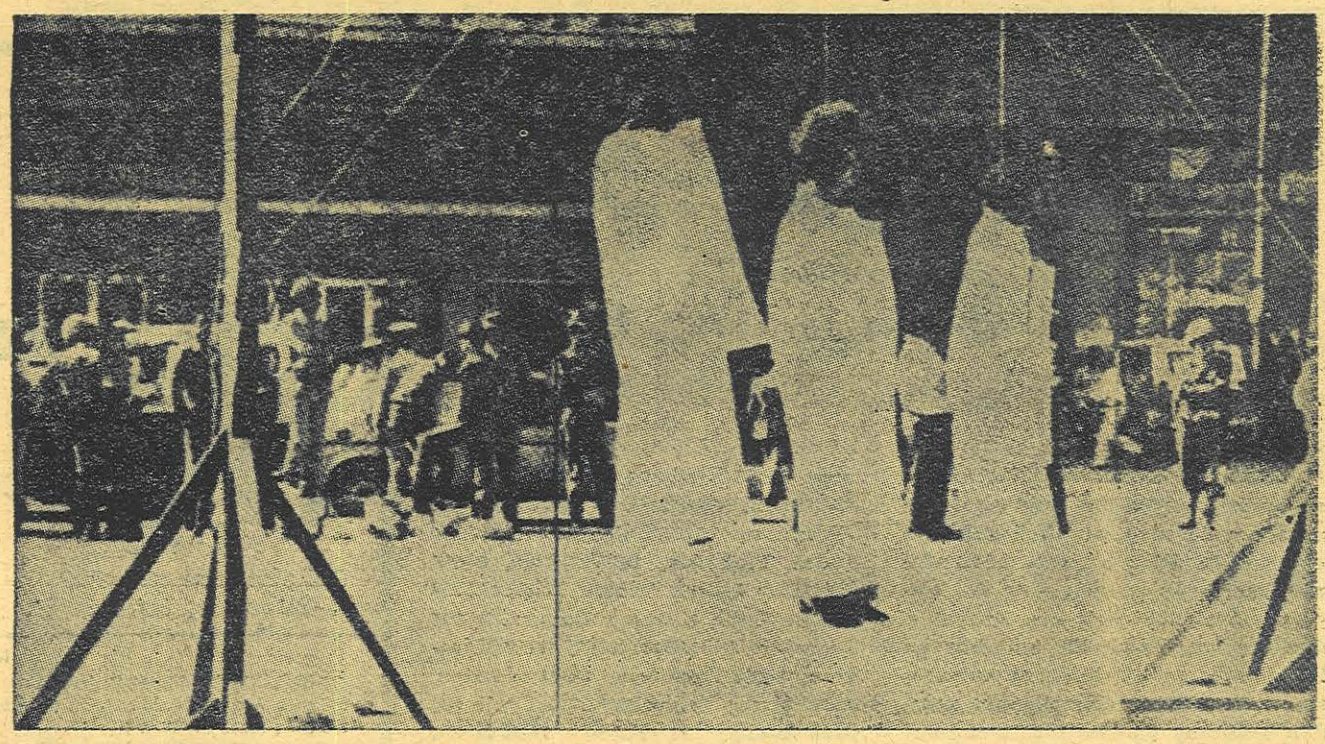

● *Esat'ın iğrenç iktidarının darağacında sallandırdığı Filistin'in ezilmiş müslümanının sola şartlandırılmış gencecik üç '*

SURİYE birlikleri ve beraberlerindeki hıristiyan kuvvetlerle birlikte alabildiğine hızla Lübnan içlerinde ilerliyorlardı. Hıristiyanlar, Rus silâhları ile donatılmış Suriye birliklerine ayrıca fransız yapısı silâhları da dağıtmışlardı. Dassault fransız silâh fabrikatörünün silâhları Suriyeli gözü dönmüş, kardeş düşmanı askerin eline geçmişti. Hınçla kullandığı bu silâhlardan Esad'ın askerleri filistinli mültecilere ölüm kusuyorlardı.

Bu aralarda Şam'a giren 4 gerilla şehrin en büyük oteli olan Semiramis'i basıyorlar ve müşterileri rehin alıyorlardı. Yaptıkları açıklamada ise isteklerini şöyle hülâsa ediyorlardı:

«Suriye, Lübnan hıristiyanlarını desteklemekten vazgeçmelidir. Suriye Lübnan'a soktuğu birliklerini geri çekmelidir. Ve nihayet Suriye Filistinlilere düşmanca muameleden vazgeçmelidir...»

Fakat, bu isteklerinin bütünü geri çevrilen Filistinli fedailer ansızın karşılarında Suriyeli bir alay askeri buluyorlardı. Esad hadiseden haberdar olur olmaz otelin kuşatılmasını emretmişti. Onun gözünde insan canının kıymeti yoktu. Yeter ki, diktasını devam ettirebilsin, İslâm dünyasındaki ihanetlerine karşı çıkan olmasın!.

Otel çevresinde çıkan çatışma kısa sürdü. 4 fedai bir alay askere zaten ne kadar dayanabilirdi? Neticede biri öldü, diğerleri yakalandı.

Ve hemen ertesi gün Şam şimdiye kadar pek çok şahid olduğu bir sahneyi yaşıyordu. Semiramis Oteli'nin önüne üçlü darağacı kurulmuş, Şam radyosu da «idam merasimi yapılacağını» halka duyurmuştu. Şamlılar darağaçları yabancı değildi. Ama şimdiye kadar hep Suriyeli müslümanlar bu darağaçlarında sallandırılmışlardı. Şimdi ise üç Filistinli fedai asılıyordu.

Esad hükûmeti fedailerin asılmış resimlerini dünyaya yaydı. Ajanslara geçilen haber notunda şöyle deniliyordu: «İşte tedhişçiliğin akıbeti!»

Ve komünist tedhişden bıkkınlık getirmiş Türkiye gibi daha birçok ülke bu resimleri bu haber notu ile birlikte halkına duyuruyordu: «Bakın işte tedhişçiliğin akıbeti...»

Halbuki, yağlı urganın ucunda sallananlar, evet, solcu idi ama ezilen bir müslüman cemaatin kurtuluş için soldan başka yardım göremeyen ve bu yüzden beyinleri solculukla yıkanmış gençleri idi.

Buna rağmen filistinli fedainin davası komünistlik değildi. Onun önde gelen davası, hürriyet ve vatan'dı. İsrail'in gaspetdiği vatanı...

Zavallı gençlerin darağacında sönen vücudlarına bakıp, üç komünist daha asılmış diye sevinenler aslında iğrenç Esad rejimini alkışlamış oluyorlardı.

Anayasa değişikliğini «vekiller» bırakın da milletin kendisi yapsın

Söz kimin

Kontenjan Senatörleri'ni yedeğine alan CHP başta Ecevit olmak üzere imzaladıkları bir teklif ile Anayasa'nın bazı maddelerinin değiştirilmesi için Meclis Başkanlığı'na başvurdu. CHP, 12 Mart'dan sonra yapılan Anayasa değişikliği ile bazı hakların «elden alındığı» iddiasını ileri sürerek yaptığı teklifde, Anayasa'nın 30, 32, 46, 47, 117, 119, 136 ve 147. maddelerinin değiştirilmesini talep ediyordu.

Böylece 1961'de yapılan ve o devrin fevkalâde şartları altında milletin tasdikine sunulan Anayasa, aradan geçen 15 yılda belki de 15. defa değiştirilmek isteniyordu. Fakat işin garip tarafı, bu Anayasa için milletin fikrine bir defa müracaat edilmişti ve ondan sonraki bütün değişiklikler ikinci elden yani milletin «vekilleri» tarafından yapılmıştı.

Meseleye hep, «Millet topunu bir kere kabul etti ya..» zihniyeti ile bakılıyordu. Gerçekten millet, az bir ekseriyetle de olsa bu Anayasa'ya «evet» demişti ama, bu evet deyişten sonra Anayasa şurasından burasından defalarca değiştirilmişti.

Hepsinden önemlisi Anayasa, milletin reyine 27 Mayıs'ı takip eden «baskı rejimi» esnasında sunulmuştu. Hatta o sıralarda

— Bu Anayasa'ya evet deyin aksi halde başınıza geleceklerden mes'ul siz olursunuz.. tarzında birtakım kendini bilmezlerin tehditlerde bulunduğu şayiaları da yayılmıştı.

Şimdi millet, CHP'nin müracaatına bakıp gülüyor ve:

— Bırakın da şu Anayasa hakkında bir de biz konuşalım. diyordu.

az öz

● *MİLLİ Selâmet Partisi'nin Umumi Büyük Kongresi'nin 24 Ekim 1976 günü Ankara'da toplanacağı bizzat Prof. Necmettin Erbakan tarafından açıklandı. Bu zamana kadar, il kongrelerinin ikmal edileceği bildirildi.*

● HARİCİYE Vekili İhsan Sabri Çağlayangil, Amerika'da Yunanistan Hariciye Vekili Bitsios ile görüşmesi iki ülke arasındaki ihtilâfların halli hususunda müsbet bir adım olarak mütalâa edildi.

● *DAHİLİYE Vekâleti, gayesi dışında faaliyetlerde bulunması sebebiyle solcu muallim teşekkülü TÖB - DER'in Umumi Merkezini mühürledi ve bu esnada üzerlerinde silâh bulunan azalardan üçünü nezarete aldı.*

● DAHA ÖNCE Sebil'in okuyucularına duyurduğu, Halil Tunç'un 600 bin lira kıdem tazminatı alması hadisesi, Tunç, DİSK'e karşı çıkınca Ecevitci sendika ağaları tarafından mesele yapıldı. Ecevitciler, Tunç'la Ecevit'in arası açılıncaya kadar bu mevzuu bilmezlikten geliyorlardı.

● *Türk İslâm tarihinin dünya medeniyetine ışık tutan külliye modelinin asrımıza tatbikinin müstesna bir örneğini teşkil edecek olan* «Samsun Diyanet Sitesi ve Merkez Camii Külliyesi» *tesislerinin temeli 10 Ekim pazar günü saat 14. de merâsimle atılacak. 150 milyon liraya inşa edilecek olan bu büyük abide - eserde; cami, aşocağı, misafirhane, kütüphane, konferans salonu, müftülük, morg, hamam, tanzim satış mağazaları ve çarşılar da bulunacak.*

Sonunda aradığını buldu

Ankara Belediye işçilerinin iki aydır paralarını ödemeyen

Dalokay azledildi

● *Dahiliye Vekili Oğuzhan Asiltürk Dalokay'ın defterini dürüverdi.*

İki yerde birden patronluk Vedat Dalokay'a uğur getirmemişti anlaşılan; çünki, daha ikincisinde yerini ısıtamadan birincisinden olmuştu. Ankara Belediye işçileri'nin işvereni mevkiindeki Belediye Başkanı Dalokay, Dahiliye Vekili Oğuzhan Asiltürk'ün emriyle vazifesinden alınıyordu. Sebep gayet sarihdi: «Vazifeyi kötüye kullanmak...»

Hürriyet gazetesi, Asiltürk'ün istinad ettiği kanun için «Padişahlıktan kalma» diyordu ama, tabii yanılıyordu. «Memurin Muhakemat Kanunu» yani Dalokay'ın başını yiyen kanun padişahlıktan değil, «Devri Cumhuriye'nin ilk yıllarından» kalma idi.

Neyse, Dahiliye Vekili'nin tebligatını alan Dalokay öfkelendi. Öylesine öfkelendi ki, yüksek perdeden «Anayasayı iktidara çiğnetmeyeceğim» gibilerinden sözler dahi etti. İlk anda bu başına dert olan kanunun Anayasa Mahkemesi tarafından «iptal edildiğini» ileri sürmüştü ama, daha sonra iptal iddiasının boş olduğu anlaşılmıştı. İptal mevzuu bahs değildi, ve Memurin Muhakemat Kanunu mer'iyette idi. Dalokay çaresiz Danıştay Kapısına koştu. Danıştay'dan talebi hakkında tatbik edilen muamelenin durdurulmasını ihtiva ediyordu.

Bu arada, eski Danıştay alışkanlığı olanlardan birisi ise Dalokay'ın vaziyetine bıyık altından gülüyordu. Bu Dalokay'ın solcu yoldaşı İpekçizâdelerden TRT eski Umum Müdürü İsmail Cem'di.

İsmail Cem bıyık altından gülüyordu çünki, Dalokay Cem'in idaresini üzerine aldığı gazeteye patron olarak gelmiş O'nu kapının önüne koymuştu. Cem'in başyazı köşesini de kapmış, çalakalem başyazılar döktürüyordu. TRT'den sonra gazetesinden de olan İsmail Cem tabii bu defa, solcu yoldaşının azizliğine uğramıştı. Burası Devlet kapısı değildi ki, Danıştaya koşsun.. Kaderine küsüp sessizce ayrılmıştı. Şimdi Dalokay'ın başının derde girmesi, pek tabii Cem'i bıyık altından güldürecekti.

Dalokay ise, patronu olduğu gazetede başyazı döktürmekle kalmamıştı. Ankara Belediyesi'nde yanına «müşavir» diye aldığı kafasına uygun ne kadar adamı varsa, gazetede istihdam etmek için harekete geçmişti. Hattâ bunlardan birisini ilk iş olarak gazetenin idari işleri ile vazifelendirmişti. Dalokay diğer personele de:

— Paramız az ona göre!.. yollu bir ikazda bulunmuştu.

Bu para azlığı Dalokay'ın dilinden düşürmediği bir hususdu. Nedense patron olunca Dalokay'da paralar azalıyordu. Ankara Belediye Başkanı ve dolayısıyla işveren olmuş, işçilerin parasını ödememişti. Çünkü parası azdı. Fakat, kendisi pekâla aksatmadan, Belediye kasasından 10 bin liraya bana mısın demeden maaşını alıyor, «mukaveleli» olara aldığı solcuların paraları da tıkır tıkır ödeniyordu. Dalokay ayrıca Kızılay'da «Birahane» yaptırmaya da para buluyordu. Ama para meselesi işçiye gelince ister Belediye'de olsun, ister gazetede «yok» oluyordu.

Dalokay'ın vaziyetine üzülenlerin başında eşi Ayça Hanım geliyordu. Ayça Hanım kocasının derdinden son zamanlarda defileleri takip edemez olmuş, Başkent sosyetesinden uzak kalmıştı.

● *Şah, başı dertte..*

Moskova Şah'ı tehdid etti...

MİG 25'e atladığı gibi, Japonya'da soluk alan Sovyet pilotu tek bir cümle söylemişti:

— İltica etmek, hürriyeti seçmek istiyorum!

Daha sonra ilâve ettiği cümle ise, kaçırdığı veya kaçtığı demek daha doğru olurdu esrarengiz Mig-25 savaş uçağının korunması hakkındaydı.

— Üzerini örtün kimse görmesin. diyordu.

Bu hadise üzerine Moskova ateş püskürmüştü. Pilotun kendisinin kaçmadığını, uçağı arıza yapınca yanlışlıkla Japonya'ya indiğini, ancak Japonların pilotun beynini yıkadıklarını söylüyorlar ve derhal uçakla birlikte iadesini i tiyorlardı.

Japonlar talebi geri çevirmişler, Rus iddialarını da red detmişlerdi.

Fakat iki hafta sonra bu defa bir başka Kızıl Ordu Hava Kuvvetlerine bağlı bir pilot bu defa uçağı ile birlikte İran'a kaçıyor ve ülkenin kuzeyinde bir bölgeye iniyordu. Rus pilotu diğer arkadaşının talebini tekrarlıyordu:

— İltica etmek istiyorum...

Moskova bunun üzerine bu defa Şah'ı hedef alıyordu. Bu çeşit bir iltica ya Şah eğer göz yumarsa, Rusya da İran'daki komünistlere alenen «yardım» ederdi!

Moskova'nın tehdidi bir tarafa, Rusya'da bilhassa Kızıl ordu içerisinde bir kaynaşmanın olduğu iddiaları artık doğruluk kazanıyordu. Önce bir Rus muhribinin Baltık'da isyan edip rotasını hürriyete çevirmesi, arkasından peşpeşe iki pilotun kaçması ve bu arada Doğu Almanya'daki Rus birliklerindeki askerlerin Batı Almanya'ya ilticaları, Kremlin'in içeride başının dertte olduğunun ispatı idi.

Yahudi'den sonra

Ülkü'nün yeni eşi Beşiktaşlı "Bahriyeli Hasan"

Ülkü, daha önce yaptığı üç evlilikte de bulamadığı mutluluğu dördüncü eşi Hasan Ulusel'de bulduğunu söylüyor. Nikâhlarını kimseye haber vermeden kıydıran çift balayını yaşıyor. Damat Hasan Ulusel Beşiktaş Kulübü camiasında "Bahriyeli Hasan" adıyla tanınmaktadır.

Atatürk'ün manevi kızı Ülkü, 4'üncü defa evlendi

Atatürk'ün manevi kızı Ülkü, dördüncü evliliğini Beşiktaş Kulübü camiasında "Bahriyeli Hasan" adıyla tanınan Hasan Ulusel ile yapmıştır. Hiç kimseye haber vermeden gizlice evlenen çift, halen balayını yaşamaktadır. İşletmecilik yapan Hasan Ulusel'le evlenen Ülkü, daha önce üç eşinden de bulamadığı mutluluğu onda bulduğunu söylemiştir. Atatürk'ün manevi kızı Ülkü ilk evliliğini Fethi Doğançay, ikincisini Yaşar Bahar adında Musevi bir tüccar, üçüncü evliliğini ise Nejat Er ile yapmıştı. Şimdi 44 yaşında olan Ülkü'nün ilkevliliğindeki oğlu bulunmaktadır. Yeni evlilerin, bundan bir ay önce nikâhlarını kıydırdıkları, fakat bayrama kadar kimseye açıklamadıkları öğrenilmiştir. Ülkü, "Ömrümce aradığım mutluluğa nihayet kavuştum" demektedir.

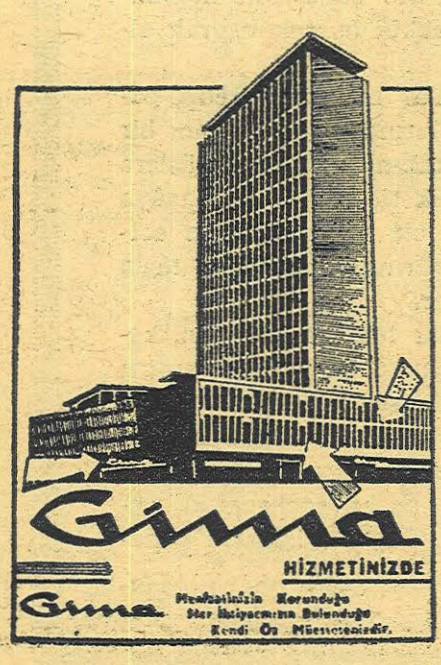

• TUĞRA

MUSTAFA YAZGAN

İslâmî Hamle

ECDÂDIMIZ teşebbüs ve hamle zaruretiyle bir likte gelen rahmet ve bereketi ne güzel ifâde etmişler? Buradaki bereket, çağımızda «prodüktif» diye bilinen «müsmiriyet» karşılığı verimlilik demektir. Bir potansiyel kuvvetin, bir iş meydana getirmek üzere, bir hedefe müteveccih olarak hareket etmesi veya ettirilmesi, plânlı, programlı sistemli ve âhenkli bir hareket idaresine sahip olduğu takdirde neticede hayır, bereket, bolluk, verimlilik ve fayda meydana getirir. Yapılan iş madde plânında ise, neticede refaha, mânâ plânında ise saadete kavuşulur.

Müslüman, kalbinde topladığı imân barajı ile teselli bulacak ve aksiyondan geri kalacak kimse değildir. Binbir korku, endişe, şüphe, vehim ve tereddüdün sevkiyle «İslâmî bir hamle» ye geçemeyen müslüman, önce kalbindeki barajda topladığı imânı kesafetinden şüphe etmelidir. Can, mal, mevki, şöhret kaygusu müslüman'ın boğazını ve kalbini sıkıyorsa bu kara vehim ve kuruntuları atmadan bir müslüman, kâmil imâna eriştiğini söylemesin.

Siyasî plâtformda, binbir eksikliğine ve İslâmî telâkkiye zıt bir anlayışın zarurî icâbına rağmen, eğer dâvâyı kurtarmak niyetiyle bir toplanma başlamışsa, bu topluluğun maddeten ve mânen desteklenerek, bâtılın gövde ve kuvvet gösterisi kabul ettiği seçimlerde en yüksek puana kavuşturulması, Hakk'ın tam ikâmesine yol açmasa da, bâtıl'ı perişan etmesi bakımından müslüman'ın boynuna borç olan bir siyasi aksiyon'dur.

YİNE siyâsî plâtform'da, müslüman'ın mason güdümlü partilerde, sosyalist teşekküllerde, İslâmiyeti, Türklük, Kürtlük veya Araplık gibi ırkî şartlara bağlayan ve ancak bu şartlardan biriyle kabul eden hiziplerde, yahut küfrün beşinci kolları eliyle İslâm'ın bağrında açılan Alevilik yarasını deşerek siyâsi parsa toplamak isteyen mutlak küfürdeki kimselerin yanında bulunması en büyük imân zaafıdır. Bütün müslümanlar, küfür şubelerine hâkimiyeti kaptırmamak için tek teşekkül'de, tek bayrak altında toplanmalıdırlar.

İktisadi sâhâda, müslümanlar bir araya gelip, paralarından, mallarından, imkânlarından bir kısmını bir «İslâmî Fon» da toplar ve bir takım ciddi teşebbüslere geçerlerse, bunlarla elde edilecek ticarî kâr ve dâvâya yapılacak hizmet İstanbul'daki bir avuç azınlığın astronomik rakamlara erişen kârından mutlaka fazla olur. Zirâ birlikten kuvvet doğar.

İçtimaî plânda, müslümanlar tek tek yaşayan, kopuk parçacıklar hâlinden kurtulup bir cemaat şuuru içine girmelidirler. Bir maddenin sağlamlık derecesi, o maddeyi teşkil eden atomlar arasındaki sıkılık bağına ve moleküllerin birleşme kuvvetine göre farklı farklıdır. Müslüman, içtimâi plânda da en soylu ve en verimli hareketi «Birlik ve bütünlük»'e erişmekle yapacaktır.

• TESBİT

Sadık Özarslan

Güvenmeliyiz

BUGÜN en büyük ihtiyâcımız buna... Kendimize güvenme duygusunu yeniden kazanmalı, milletimize i'timâdımız tam olmalıdır. Şiddetle muhtâcız buna. Gencimiz de muhtâç, ihtiyarımız da... Sohbetlerimizde, konuşmalarımızda bu ihtiyaç derhâl meydana çıkıyor.

Bir ümidsizlik var insanlarımızda... «Ne olacak hâlimiz?» düşüncesi umûmiyetle hâkim durumda. Sonra «biz, fakir bir milletiz; hiçbirşey yapamayız.» diyenler var. Güçsüzlüğüne inananlar var... zayıflığı, peşinen kabûllenenler var. Hâdiselere hemen teslîm olup, kötülüğe mağlûb olanlar var. Bütün bunları kurcaladığımızda altında «kendimize güvensizlik» yatar.

Belki bu bir düşman oyunudur... Belki değil, şüphesiz. Çünkü düşmanlarımız, bizim dirilip ayağa kalkmamızı kat'iyyen istemez. Bizim ölü gibi yaşamamızı arzu ederler. Dâima kendilerine muhtâç olmamızı beklerler. Dînî, içtimâî ve ekonomik görüşleri bunu icâbettirir de ondan...

Düşmanlarımız, bizim Dînimize sarılmamızı ve ebediyyen dipdiri yaşamamızı istemezler. İçtimâî bakımdan şuurlanmamızı, düşmanları içimizden söküp atmamızı istemezler. Müesseselerimizi kurarak kökleşmemizi istemezler. Ekonomik cihetten refaha kavuşmamızı da istemezler. İsterler ki; kendilerine dâima muhtaç olalım, beklerler ki; önlerinde hep gerdan kıralım. Ve derler ki: «Müslüman Türk Milleti; geleceğin kudretli milleti olma yolundadır. Buna fırsat vermeyelim ve yaşatmayalım.»

DÜŞMANLARIMIZIN arzuları muhakkak ki kursaklarında kalacaktır. Fakat ne var ki; içimize şüphe düşürerek, bizi, bizden şüphelendirerek, i'timadsızlık telkîn ederek hedeflerine varmaya çabalamaktadırlar. Neticede bazılarında hulâsaten yukarıya çıkardığım fikirler yerleşmiş vaziyettedir. Söylemeye hâcet yoktur ki; bu bir «bozgun ruhu» dur.

Bozgun rûhu nedir bilir misiniz? Mübtelâ olanı yıkar bozgun rûhu. Öyle bir hastalık ki; şifâsı zor. Bu hastalık müzminleşirse felâket... Ve sârî bir hastalıktır bozgun rûhu. «Ben yapamam, ben edemem...» demek, yapmamayı ve etmemeyi evvelden kabûllenmek demektir. Bir talebe: «Bu ders ağır; ben bunu yapamam.» demiş ve onu yapamayacağına dâir kararını vermişse, ya ikmâle kalır veya sınıfta çakar. Bir millet de böyle...

O hâlde bozgun rûhunu bir kenara atmak, millet olarak kendimize güvenle bağlanmak lâzımdır. Birçoklarını, duçâr oldukları bu hastalıktan kurtarmak için sık sık telkinatta bulunmak elzemdir. Hele gençlerimize anlatılmalıdır ki; biz, büyük bir milletin torunlarıyız. İster isek Allah'ın izniyle herşeyi yapabiliriz. Küçüklük kompleksine düşmeye lüzum yok. Biz gerçekten öyleyiz. Velhasıl kendimize güvenmeli, genç ve ihtiyarımıza bu rûhu vermeliyiz.

kremlin'de Yahudiler

Yesevizâde

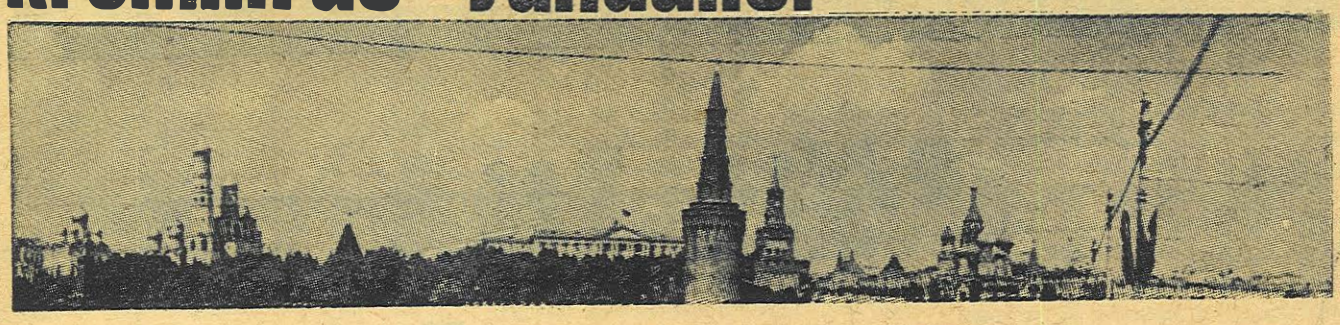

Kıymetli muharririmiz Yesevizâde'nin son eseri olan bu yazı dizisi, yakında piyasaya çıkacak olan «Sovyetler Yahudi Aleyhtarı mı, Âleti mi?..» adlı kitabından hazırlanmıştır. Son derece hacimli olan eserin, okuyucularımızın alâkasını çekeceğini tahmin ettiğimiz sayfalarından hülâsalar sunmaktayız. (SEBİL)

İkinci Cihan Harbi'nde yirmi milyon Rus, Yahudileri kurtarmak için hayatını vermişti

Sovyetlerde en iyi talim terbiye görmüş azınlığı Yahudiler meydana getiriyor

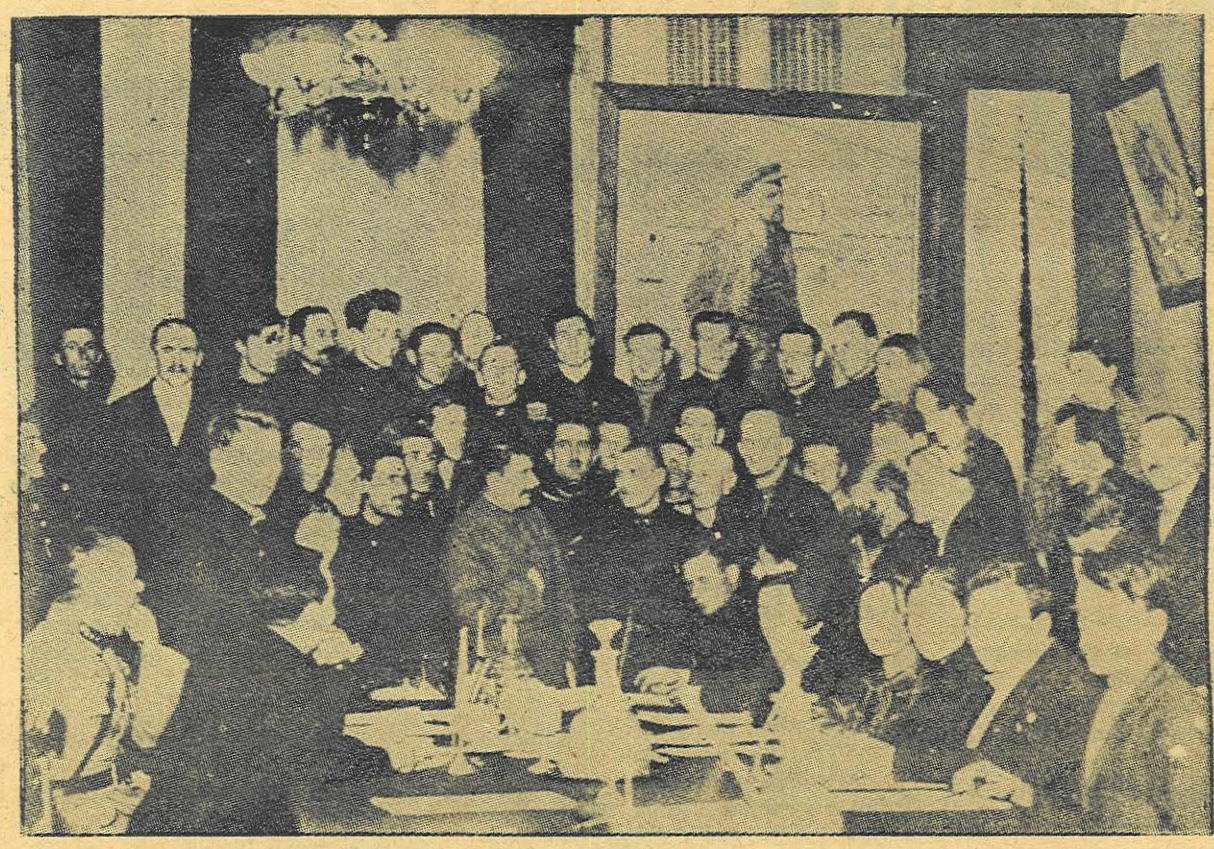

Sovyetlerde Stalin devrinde yahudi talebeler, Kremlin'in diktatörü etrafında...

BİR kitabevi son derece calib-i dikkat bir kitap neşretti: «*Siyonizm ve dünya politikasındaki rolü*». Hyman LUMER adında bir komünist müellifin kaleminden çıkan, ingilizce yazılmış bu kitabı *(Hyaman Lumer: Zionizm -Its Role in World Politics, İnternational Publishers, 1973)* uydurmacaya pek de bozuk olarak K. Şensol tercüme etmiş ve kitap İstanbul'da neşredilmiş.

Müellif kitabında Siyonizmi Yahudilikten tefrik ederek Siyonizmi ele alıyor ve onu kendince tahlil ve tenkide tabi tutuyor. Kitap mahiyeti itibariyle yığınla kasdi hata yani hileyle dolu bir aldatmaca eseri..

.....

Komünist müellif, «*Sovyet Sosyalizminin, yahudi halkın çarlık baskısı altında aşağılayıcı, yoksul, yok olmaya itilmiş geto yaşamına son verişine ve onları diğerleriyle eşit olarak Sovyet vatandaşları konumuna çıkaran eşsiz başarısı*» na ve yine «*Sovyetler Birliği'nin sayısız Yahudinin hayatını Nazi kasaplarının elinden kurtarmasına, İsrail Devletinin kuruluşunda ve yeni kurulmuş olduğu dönemde devletin bağımsızlığını korumak amacıyla yaptığı askerî yardımlara*» dikkati çektikten (s. 138) sonra, Komünistlerin 2. Cihan Harbi'ne katılışlarının gayesini şöyle izâh ediyor:

«*... Aralarında Sovyet yahudilerinin de bulunduğu yirmi milyon Sovyet vatandaşı, faşizmi yenmek ve Filistin dahil bütün dünyadaki yahudileri kurtarmak uğruna hayatlarını vermişlerdir.*» (s. 139)

«*Sovyet yahudilerine haklarının verilmemesi*'ni soruşturan komisyonun toplantısında Avrupa işleri ile ilgili bakan yardımcısı sekreter Roger T. Davies'in beyânatından:

«*Yahudiler, Sovyetlerin ekonomik, basın, bilimsel, tıbbî ve kültürel faaliyetlerinde, nüfuslarının oranından çok daha fazla sayıda yüksek konumlarda bulunmaya devam ediyorlar. Hâlâ en iyi eğitilmiş Sovyet azınlığıdırlar.* («Hearings before the Subcommittee on Europe» —Avrupa Altkomisyonu önündeki ifadeler—, s. 40).» (s. 142)

Yahudi talebeleri:

«*SSCB Merkez İstatistik Kurumu'na göre, 1962 - 63 öğretim yılındaki yahudi üniversite öğrencilerinin sayısı 79. 300 ve 1968 - 1969'da ise, 111.900 idi. Yani yüzde 40'dan fazla bir artış sağlanmışdı. Sovyet nüfus sayımı sonuçlarına göre, bu dönemde yahudi nüfusu bir düşüş göstermesine rağmen gerçekleşmiştir bu. İstatistikler, toplam nüfusun yüzde 1,82'sini oluşturan yahudi nüfusun yüzde 3,15'inin üniversite öğrencisi olduğunu göstermektedir.*»

(.....)

«*... Büyük ölçüde kentlerde toplanmış yahudilerden, yüksek öğrenime devam etmek isteyen gençlerin oranı, diğer uluslardan daha yüksekdir. Ama ne kadar daha fazla? Yüksek öğrenim kurumlarındaki yahudi kayıd oranı, ulusal ortalamadan yüzde 70 fazladır. Oranın bundan daha fazlası olabilir mi?*» (s. 146)

Yahudi ilmî araştırmacıları:

«*SSCB Merkez İstatistik Kurumu'na göre, bilimsel araştırmayla uğraşan yahudilerin sayısı, 1958'de 29.000 den, 1968 de yaklaşık 61.000'e ulaşmışdır. Yahudiler, SSCB nüfusunun yüzde birini oluşturmalarına karşılık, araştırmacılar oranında sadece Rus ve Ukraynalılarca geçilerek, üçüncü durumdadırlar. Dahası, 1971'de, Ekim Devrimi'nin yıldönümünde verilen 278 Lenin Ödülü'nden 39'unu* (Yüzde 14'ü) *yahudiler almışdır. Bilim alanında 81 ödülün 7'sini ve teknoloji alanında 29'unu yine yahudiler almışdır.*» (s. 147)

TUĞLU

BATTANİYELERİ
İmalât ve Toptan Satışı
MUSTAFA ve ABBAS TUĞLU

Çakmakçılar Yokuşu
Büyük Yeni Han zemin kat nu: 3 Tel: 22 42 61
İSTANBUL

Risâle-i Nur ve

TAHRİF MES'ELESİ

Hekimoğlu cevap veriyor:

«Müslüman masonlara dost olamaz!»

GAZETEMİZ Sebil'in 38. sayısında yer alan «Risale-i Nur tahrif edildi» haberi ve makalesi geniş akisler vücuda getirdi. Ve maalesef müsbetinin yanı sıra menfisi de oldu. Neşriyatımız tamamen bir Nur Dostu'nun halisane (fisebilillah) ikazı mahiyetinde idi. Takdir edeni kadar, -belki yanlış anlamaktan mütevellid- hiddetlenen de çıktı.

İlk aksülamel Yeni Asya refikimizden geldi. Bediüzzaman Hazretleri'nin talebelerinden 4 imzanın yazdığı uzun, bazı yerlerinde nazik, bazı yerlerinde ise yalancılıkla ithama varan açık mektuplarını B. Gazete'de Hekimoğlu İsmail Bey kardeşimizin yazısı takip etti.

Her iki yazıda da «Tahrifat yoktur» deniliyordu. Yani, bir başka deyişle sanki, Sebil yalan haber imal etmiş mevkiine düşürülüyordu.

Yalan bize yakışmaz!

O sebepledir ki, hakikat meydana çıkarılır; dedik. Aksülamellerin hangi mesnede dayandığını bizzat öğrenelim ve okuyucularımıza da duyuralım istedik. Arkadaşımız Yılmaz Yalçıner Hekimoğlu İsmail'i yerinde ziyaret etti. Ve banda kayıtlı aşağıdaki konuşmayı yaptı. Mülâkatı hiçbir tahlil'e tefsire tabi tutmadan olduğu gibi aktarırken, Muhterem Hekimoğlu'nun B. Gazete'deki yazısından da bazı bölümleri ayrıca sunmayı tercih ettik.

Arkadaşımız Yalçıner, Hekimoğlu'nu ziyaretten sonra Yeni Asya refikimize de gitti. Aksülamellerinin sebebini öğrenmek için müracaatta bulundu. Fakat, gazete idarecileri, Yeni Asya'da yer alan yazıyı yazanların İstanbul'da bulunmadığını, geldiklerinde ancak onlarla meselenin konuşulabileceğini ifade ile,

— Yazı sahipleri geldiğinde size telefon ederiz. Randevu veririz. O zaman görüşürsünüz.. dediler.

İşte «tahrifat,» Hekimoğlu İsmail Bey kardeşimizin -ki Yeni Asya'nın eski muharrirlerindendir- tabiriyle «tahribat» meselesinde son vaziyet böyledir. Şimdi mülâkata geçebiliriz.

YALÇINER — Şimdi, şu anda elinizin altında bulunan gazetemiz Sebil'den de anlaşılacağı üzere biz, bir neşriyat yaptık. Bediüzzaman Hazretlerinin «Münazarat» isimli eserinde geçen iki cümlede «Masonlar» kelimesinin çıkarılmış ve bunun bir broşür halinde «masonlar» ifadesi bulunmaksızın neşredilmiş olduğunu, bunun birer «seçim yatırımı» olarak kullanılmak istendiğini, 73'de böyle bir yola tevessül edildiğini, belirterek 77'de tevessülü mendenedici mahiyette yazdık.

Bu neşriyatı müteakiben, zat-ı alinizi ziyaret etmiş idim. Ve siz de bana üzüntülerinizi beyan etmiştiniz. Daha sonra Yeni Asya gazetesinde bir cevap çıktı. Ve bizim bu yazdıklarımızın yanlış olduğu noktasından hareketle Risale-i Nur'un tahrif edilmediğini, böyle bir şeyin söz konusu olamayacağı belirtildi.

Bu kardeşlerimizin yazılarını takiben sizin B. Gazete'de yazmış olduğunuz bir yazı aynı mealde idi. Yani, «Bir tahrifat söz konusu değildir» diyordunuz.

ortadoğu/dan • SAİD SAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİSTİN

Koltçak'ın emrindeki kuvvetler Uzakdoğu'da temerküz ettirildiklerinden Uzakdoğu demiryolunun akış sâhasını takiben batıya doğru ilerlemeye başladılar. Evvelâ budist ve şaman tuğrani varlıkları ezerek Sibirya Türklerine saldırdılar. Daha sonra Türkistan'ın bir kısmı ile Kazakistan ve Başkirdistan'ı çiğneyerek Ural mıntıkalarına yayıldılar. Dinikin'in emrinde Karadeniz'den hareket ettirilen ordular ise ilk hamlede Kırım Türk Cumhuriyeti arâzisini işgâl ederek orada üslendiler. Oradan bir kol Ukrayna Cumhuriyeti arâzisine, bir kol da Kafkaslar'a doğru harekete geçirildi. Bu kuvvetlerin Kafkas dağları eteklerinde Dağıstan ve Çeçenistan muhâribleri tarafından beklenmedik bir şekilde kuşatılmaları üzerine General Dimitin diğer kuvvetlerini yardıma göndermek zorunda kaldı. Bu sûretle Moskova'ya taarruz plânı allak bullak oldu. Bu fırsatı kaçırmak istemiyen Lenin seferber ettiği kuvvetleri Troçki ile Stalin'in emrine vererek bu saldırıcı amiral ve genarale karşı hücuma geçti. Yaptığı bu hamleyle Lenin bir taşla iki kuş vurmuş oldu. Bir taraftan ağır bir durama düşen hasımlarını ezdi. Diğer taraftan bu savaşlarla yıpranmış olan Türk ülkelerine yayılma fırsatını bulmuş oldu. Göz göre göre ihdas edilen bu çapraşık sahneden ne Loid Corc'un kendisi ne de kabinesi âzâları ibret dersi alamadılar. Bu sefer Yunan ordusunu silâhlandırarak vahşi kurtlar gibi Anadolu'ya saldırttılar. Bu da kâfi değilmiş gibi üçbin yıl önce gelmiş geçmiş bir mâcerayı canlandırmak hevesiyle canlı milletlerin varlığına kıymaya gelen siyonist cellâtlara zorla imkan bahşetmek üzere Filistin'e ellibin İngiliz askeri getirip yığdılar. Araplar'a gözdağı olsun diye bir o kadar kuvveti de Mısır'a ve Bağdat'a getirip yerleştirdiler.

Kendine Arapları çekmek için Sultan Abdülhamid Han devrinden beri, İngiltere Hindistan İmparatorluğu kanalıyle Arapların yüzüne gülmeye başlamış ve Halic-i Farisi havâlisindeki meşâyihe gizli gizli tahsisat dağıtmaya başlamıştı. Uzun yıllar mahsulü olan bu alâka tesirsiz kalamazdı. İtiraf etmek lâzım ki, Arap Âlemi'nde İngiltere lehinde kuvvetli bir temâyül vardı.

(Devamı var)

Lenin, Yunan Ordusu'nu silâhlandırarak vahşi kurtlar gibi Anadolu'ya saldırttı. Bu da kâfi değilmiş gibi üç bin yıl önce gelmiş geçmiş bir macerayı canlandırmak hevesiyle canlı milletlerin varlığına kıymaya gelen siyonist celladlara zorla imkân bahşetmek üzere Filistin'e elli bin İngiliz askeri yığdı.

Ancak bizim elimizdeki her iki (fotoğraflarını neşrettiğimiz) vesikada birinde «Masonlar» kelimesi var idi, diğerinde yoktu. Şimdi bu hususdaki görüşlerinizi almak istiyorum.

HEKİMOĞLU İSMAİL — Şimdi efendim, Sebil gazetesinin 17 Eylül 1976 tarihli 38. sayısını, evvelâ vitrinlerde gördüğümde birdenbire ürperdim. «Masonlar azıttılar. Risale-i Nur tahrif edildi.»

Bu ibare, şu mânâyı taşıyor gibi: Risale-i Nur Külliyatı'nı teşkil eden Sözler, Lâmalar, Mektubat, Tarihçe-i Hayat, Asayı Musa, gibi kitaplar bütünüyle tahrib edilmiş veya yer yer tahrib edilmiş gibi bir mânâ taşıyordu. Bundan dolayı çok üzüldüm. Halbuki bu büyük kitaplarda veyahut Risale-i Nur'un heyet-i umumiyesinde herhangi bir değişiklik yoktur. Çünkü, yıllar yılı yapılan neşriyat da bunu göstermektedir. Nitekim, 1957 senelerinde neşredilen «Sözler» kitabı ile bugünküler arasında herhangi bir fark bulunmamaktadır.

Risale-i Nur'ları okuyan, takib eden ve Risale-i Nur'u bir nev'i mekteb haline getiren çok bulunduğundan dolayı, böyle bir tahrif söz konusu olamaz. Olsa bile, olursa eğer, çok kimseler bunu hemen görecek anlayacak ve büyük bir tepki gösterecektir.

Şimdi aynı Sebil'in, 2. sayfasında Bediüzzaman ve Risale-i Nur isimli kısımda Bediüzzaman için çok hürmetkâr bir lisan kullanılmış. Ve biz inanıyoruz ki, Sebil gazetesi mensupları Risale-i Nur'a ve Bediüzzaman'a dost olan ve beğenen kimselerdir. Çünkü zaten, Bediüzzaman İslâmiyet'e hizmet etmek için ortaya atılmış bir İslâm âlimidir. Her mü'min Bediüzzaman'ı anladıktan sonra, O'nu beğenmiş, takdir ettiği gibi, Risalei Nurlar da ortadadır. Hattâ birçok, bini aşkın mahkemeden geçmiş beraat kararı almış, ehl-i vukuf raporu almış, müsbet olarak alnı açık olarak meydana çıkmış ve bugün pek çok talebeler ondan istifade ederek imanlarını kuvvetlendirmekteler.

Sebil'in de Sebil kadrosu'nun da bunu yakinen bildiğine inamıyoruz. Ve kendilerini de kardeşimiz olarak kabul ediyoruz.

Burada meydana gelen hata, esas, İsmail Gültekin Bey, Sebil'in yine 9. sayfasında «Masonlara halk rey versin diye Risale-i Nur'u nasıl bozdular» diye bir yazı yazıyor. Bu arkadaşı da yakinen tanırım ve birkaç defa da kendisini dinlemişimdir. Arkadaş burada yanılmıştır. Sebebi de şu: Bediüzzaman Said Nursi'nin hayatı ikiye ayrılır. Kendi ifadesiyle ikiye ayrılır: Eski Said, Yeni Said, diye.. Eski Said daha ziyade Osmanlı İmparatorluğu devrini içerisine almakta.. O devirde Bediüzzaman yine birçok şeyler yazmış, söylemiş, anlatmış.. Bu yeni Said ise, daha ziyade Cumhuriyet Devrine aittir.

Eski Said, Namık Kemal gibi, Talat Paşa gibi masonluk üstünde fazla durmamış, -gerçi- masonluğa hiçbir zaman sempati göstermemiş fakat masonluğa da şiddetle karşı çıkmamıştır. Yeni Said ise Cumhuriyet Devrinde masonluğun büyük zararlarını ve tahribatını anlamış, masonluğun bir yahudi idealizmi olduğunu görmüş ve masonluğun Osmanlı İmparatorluğunu nasıl parçaladığını yakinen müşahede ettiği masonlara şiddetle karşı çıkmıştır.

Dolayısıyla eski eserlerini bizzat hi kendisi düzeltirken, (İşin en can alıcı noktası burasıdır) eski eserlerini, yani Eski Said'in yazdığı eserleri Yeni Said düzeltirken, «Mason» olmayan yerlere «mason» kelimesini koymuştur.

Benim tesbit ettiğim kadarıyla, yine şark vilâyetlerinde bulunan ve Risale-i Nur'u bütünüyle tetkik ve tetebbu etmeye çalışan bir arkadaşımız -ki bu arkadaş bilhassa Eski Said'in kitaplarını toplamakta büyük bir maharet göstermiş bir kimsedir-.. Bu arkadaş, İsmail Gültekin'in bahsettiği o broşürü neşretmiş. (Neşrinde de gayesi şuydu: bütün Risale-i Nur Talebelerini ikaz içindi. Yoksa o arkadaş masonlara şiddetle karşı olduğu gibi işin garip tarafı o arkadaşın bir siyasi çalışması da yoktur. Daha çok tahkik-i imanın noktasında uğraşan, kendisini ilmi tetkik tetebbuya vermiş bir arkadaşımızdır). O neşretmiş tesbit ettiğimiz kadarıyla. Çünkü, neşredilen mektuplara şahıslar imzalarını koymuyorlar.

YALÇINER — Efendim o Eski Said'in mektubu mudur?

HEKİMOĞLU İSMAİL — O Eski Said'in kitaplarından yazılarından çıkarılmış mektup değildir. O oradan çıkarılmış..

YALÇINER — Yeni bir derleme midir bu broşür?

HEKİMOĞLU İSMAİL — Derleme olması lâzım. Fakat Eski Said'e ait bir derleme yani.. Eski Said'in kitaplarına, yazılarına ait bir derleme. Ondan sonra, bir derlemedir. Yeni Said burda da bahsedildiği gibi Münazarat'a intikal ettirirken, oraya «Masonlar» kelimesini koymuştur.

Zaten Risale-i Nur'larda yer yer masonlara çatılmaktadır. Bir de şu husus vardır: Bugün yani siyasi tarafgirlikler bir yana, bugün hiçbir Risale-i Nur Talebesi masonlara rey verilmesini istemez.

Ama bir parti diğer partiyi şu partiyi şu veyahut bu şekilde itham eder. O bizim, şeyimizin dışında, mevzuumuzun dışında.

YALÇINER — İsmail Bey bu noktada şu saplamayı yapmak istiyorum: Bediüzzaman Hazretleri'nin «Eski Said» olarak, ya mış olduklarını kaleme almış olduklarını kendisi sizin de ifadenize göre- taşhih etmiştir.

HEKİMOĞLU İSMAİL — Evet..

YALÇINER — .. Ve eskilerin içinde masonluk mevzuu olmamasına rağmen yenilerin içerisinde bilhassa masonluk mevzuuna işaret buyurmuşlardır...

HEKİMOĞLU İSMAİL — Evet..

YALÇINER — .. Bu durumda eski yazılanlar mı makbuldür, yeni yazılanlar mı?..

HEKİMOĞLU İSMAİL — Yeni yazılanlar efendim.. yeni yazılanlar..

YALÇINER — Binaenaleyh bu eskinin bir broşür haline getirilerek piyasaya sürülmesi sizce makbül bir hadise midir?

HEKİMOĞLU İSMAİL — O arkadaşın... Makbül değil yani.. Bence.. Çünkü üslûbunuz noktasından.. yani şeyin.. Risale-i Nur çalışmalarında asıl mühim olan Bediüzzaman'ın en son tashih ettiği kitaplar bizim için makbüldür. Eskisi de kendisinindir. Fakat, madem ki, Bediüzzaman bunu düzeltmiştir; o zaman en son düzeltmeler bizim için geçerlidir.

● GÖZ OLDUR Kİ HAKKI GÖRE

Selâhaddin EŞ

MEHMED ALİ ve «BİLÂLÎ CEMAATİ»

Geçen hafta yurdumuzu ziyaret eden ünlü boks şampiyonu Mehmed Ali Amerika'da'ki İslâmi hareketleri yeniden ön plâna çıkardı.

Mehmed Ali ve hele 1975 şubatında ölen Elijah Mahomed'in oğlu Wallace Mehmed'in bu kısa ziyaretlerinde onların İslâma izafe edilebilirliklerini kavramaya çalıştık. Kaldı ki, Elijah Mahomed'in dahi bütün aykırılıklara rağmen kendisini İslâma izafe etmesi bizim onu reddetmemizi değil, onunla dirsek temasına geçmemizi gerektirirdi. Bu yapılamamışsa ne yazık ki.. Sadece, her şey ashına döner ve sular aktıkça durulur misali, bu hareketin giderek aksülâmelci yapısını yitireceğine dair işaretler de yok değildi. Nitekim, önceleri Elijah Mahomed'in en önde gelen müridlerinden «Malcolm X» (Mâlik-ez Şahbâz) bir hac ziyaretinde kendi âkidelerinin yanlışlığını, İslâm'ın cihanşümullüğünü, onda insanların siyah - beyaz, fakir - zengin, köle - padişah gibi durumlar için ayrı mevkiler iktisab etmediklerini gördü ve bu hactan pırlanta gibi bir ehl-i sünnet müslümam olarak döndü; Elijah Mahomed'in bozuk akidesine karşı gerçek İslâmı öğretmeye başladı. Onun attığı hayırlı adımlar giderek artan bir canlılık içinde meyvalarını vermektedir. Hattâ öyle ki, babasının âkidelerine sempati beslemediğini bağlanmadığını davranışlarıyla zımmen göstermiş olan oğul Wallace Mehmed, babasının yerine işbu Siyah Müslümanlar hareketinin başına getirilince, bu hareketin eski sivriliklerden, aksülamel sertliklerinden ve âkide bozukluklarından arınmakta olduğunu görmekteyiz.

Tabiidir ki, bunda İslâm dünyasıyla kurulan münasebetler ve karşılıklı ziyaretlerin ehemmiyeti büyüktür. Nitekim, beyaz insanı «gök gözlü, beyaz tenli şeytan» diye vasfeden Elijah'ın oğlu Wallace Mehmed'de babasındaki o ırk taassubunu, siyah insanın üstün insan olduğu iddiasını görmek mümkün olmadığı gibi; bizzat şahit olduğumuz üzere, İstanbul Vilâyet binasında yapılan gazetecilere açık toplantıda Wallace Mehmed tercümanın «Siyah ve Zenci Müslümanlar Teşkilâtı» gibi isimlendirmesine karşı çok güzel bir dikkat göstererek gerekli düzeltmeyi yapmış, kendilerini Hz. Bilâl-i Habeşi'ye izafe ederek, «Amerikan Bilâli Cemaati» olarak isimlendirmiştir.

Bu, sevinilecek bir durumdur.

Diğer taraftan, Mehmed Ali'nin Türkiye'ye gelişi münasebetiyle, Sultan Ahmed'deki Cuma namazında İslâm konferansındaki kalabalığa den bir muhteşem manzara teşkil etmesi, bilhassa onbinlerce genç insanın toplanması yalnız aşırı sporseverl kle izah edilemez. Çünkü, Mehmed Ali sevgisi onun yaman bir boksör olmasından leri gelmektedir. Nitekim ondan önce nice büyük boks şampiyonları gelmiş geçmiştir de, milletimizin haberi dahi olmamıştır. O halde doğru - dürüst İslâm kültür ve terbiyesi almamış, hatta camide nasil davranacağını dahi bilmeyen binlerce genç insanı «Mehmed Ali sevgisi», kendi etrafında pervâneye döndürüyorsa, burada boks'un bir vesile olduğunu ve bu alâkayı genç nesillerimizin yüreklerinin bir köşeciklerinde, küllenmiş bir şekilde bir İslâmî iman kıvılcımının hala var olduğu şeklinde izah edebiliriz.

Mehmed Ali'nin dünya çapında bir boksör olmasından sonra Amerika'daki Bilâli Cemaati'yle aramızdaki münasebetlerin daha büyük gelişmeler kaydetmesi ihtimalinin arttığını da söyleyebiliriz. Umulur ki, bundan böyle bütün İslâm dünyası, Amerikan Bilâli Cemaati'yle daha yakından alâkadar olmak imkânını bulacaktır. Çünkü Mehmed Ali'nin lideri olan Wallace Mehmed, Mehmed Ali'nin boks hayatını devam ettirip ettirmemek hususunda tereddütler zihni karışıklıklar içinde olduğunu itiraf ettiği bir sırada bir sürpriz olarak boksu bırakmasını --İstanbul'da— teklif etmiş ve Ali de hiç tereddüt etmeksizin, zihnî karışıklıklardan kurtulmak için karşısına güzel bir fırsatın çıktığım belirtip, liderinin direktifine inkiyâd ettiğini, boksu bıraktığım açıklamıştır.

Bundan böyle Amerikan Bilâli Cemaatiyle dünyanın diğer bölgelerindeki İslâm ülke ve cemaatlerinin irtibatında dünya çapında popüler bir sima olan Mehmed Ali'den istifade olunacağı muhakkaktır ve bu vesileyle artan münasebetlerin buhranlar içindeki Yeni Dünya ve bütün Batı için yeni bir umut ışığı olarak ortaya çıkması dahi mümkündür.

Nitekim, bunu meselâ Mehmed Akif'in Safahat'ında da görüyoruz. Ömer Rıza Doğrul baş taraflarda birçok beyitler, mısralar için «Mehmed Akif başlangıçta bunu böyle yazmıştı, sonra böyle yazdı..» gibi. Eh, bizim için makbul olan M. Akif'in en son yazdığıdır. Hiçbir zaman biz kalkıp da, Akif'in eski yazdıklarım ezberleyip, «Akif böyle demişti..» diyemeyiz. Ama edebi çalışmalar başka..

YALÇINER — Pekiy, bu kardeşimiz Eski Said'in makbul olmayan o yazısım neşrederken sizler tarafından bir tepki oldu mu? «Bu niçin neşrediliyor? Bunun sahih ve doğrusu Üstad'ın tashih ettiği şeklidir. Bu eskisi yayınlanamaz. Niçin yayınlıyorsunuz?..» diye bir tepki oldu mu, sizde?..

HEKİMOĞLU İSMAİL — Şimdi, bu arkadaşımız, bu gibi çalışmaları daha geniş tuttu ve Bediüzzaman'ın eskiden yazdığı yazıları bir kitap haline getirdi. Ve bu kitabın neşrine arkadaşlar rıza göstermediler. Bütünüyle neşredecekti, bu arkadaş, bütünüyle neşredecekti.. Arkadaşlar razı olmadılar.

Öte yandan ben kendime gelen mektuplarda ve arkadaşlarıma gelen mektuplarda, İsmail Gültekin Bey'in söz konusu ettiği broşürü aradım bulamadım. Demek ki bizim elimizde ve Istanbul bölgesine ulaşmamış yahut ulaşmışsa çok az ulaşmış. Zaten bunlar mahduttur. Bazı kimselere gönderilmiştir. Çünkü teksir usulüyle gidiyorlar tahmin ederim, o da teksirdi. Dolayısıyla bazı kimselere ulaşmıştır. Bir de böyle bir broşür geldiği zaman, tabii hepimiz, meselâ böyle, bu yazı Eski Said'e mi aittir. Yeni Said'e mi aittir, diye Risale-i Nur'a o şekliyle bütünüyle vakıf değiliz. Meselâ o yazı bana da gelmiş olsaydı o anda bir tepki göstermezdim. Çünkü bilemezdim. Bilemeyebilirdim.

YALÇINER — Evet..

HEKİMOĞLU İSMAİL — Ama bilenler, bilen arkadaşlarımız, bilhassa Yeni Asya'da yazı yazıp da altına imza atan şahıslar onlar bunu gayet iyi bilirler. Ve o şahısların bu gibi şeye muhalefet ettiklerine ben şahidimdir. Eski Said'in yazıları neşredilmemeli, çünkü Bediüzzaman'ın eserleri denilince Bediüzzaman'ın en son düzelttiği eserler mevzuu bahistir. Onlar okunacaktır. Onlar dağıtılacaktır. Onlar basılacaktır, diye Yeni Asya'da makale yazıp, ve imzalarını atan şahıslardan ben defalarca duymuşumdur..

YALÇINER — O halde şunun altım çizebilir miyiz; münakaşa mevzuu olan tahrifatın yapılmış olduğu cümle oluyor, o halde, şunun altını çizelim:

İki tane cümle var. Bir cümlede deniliyor ki:

«Fakat, emin olunuz ki onların maksadı dine zarar değildir.»

Bu cümle Münazarattan.. Üstad, -sizin ifadenizle- Eski Said zamanında böyle yazmış..

HEKİMOĞLU İSMAİL — Evet..

YALÇINER — Fakat Üstad daha sonra bu cümlesini tashih etmiş ve demiş ki:

«Fakat, emin olunuz ki, onların masonluğa girmeyen kısmının maksadları dine zarar değildir.»

HEKİMOĞLU İSMAİL — Doğru..

YALÇINER — Yani burada, üstüne basa basa «masonlar» ibaresini kullanmış..

HEKİMOĞLU İSMAİL — Tabi..

YALÇINER — Binaenaleyh, bu iki cümleden Sebil'in neşretmiş olduğu ikinci cümle sahihdir.

HEKİMOĞLU İSMAİL — Tabi..

YALÇINER — .. doğrudur..

HEKİMOĞLU İSMAİL — Tabi, evet..

YALÇINER — İlk cümle, yani broşürde yer alan Eski Said zamanına ait o cümle yanlıştır..

HEKİMOĞLU İSMAİL — Yanlıştır..

YALÇINER — Siz de aym kanaattesiniz..

HEKİMOĞLU İSMAİL — Tabii.. tabii.

YALÇINER — Bir hususu daha sarahate kavuşturalım. Sizi üzen konulardan bir tanesi, Sebil gazetesinin meseleyi okuyucularına, Cemaat-ı Müslimin'e intikal ettirirken «Risale-i Nur tahrif edildi» ifadesini kapağında kullanmış olması..

HEKİMOĞLU İSMAİL — Evet..

YALÇINER — Bundan siz şöyle bir mânâ çıkar mışsınız: Bütünü tahrif edilmiş intibaı doğuyor.. Şimdi yanlış bir benzetme yapıyorsam Allah affetsin, Kur'an'ı Kerim'de bir âyet'in bir kelimesi ve hattâ bir harfi değiştirilmiş olsa, bu bütünüyle Kur'an'ın tahrif edilmesi meselesi değil midir?

HEKİMOĞLU İSMAİL — Şimdi efendim ben köylü olduğum için, köyden bir misal vereyim. Biz su bendleri yapardık tarlaları ve bahçeleri sulamak için. Şimdi suyun önündeki bendden iplik kadar bir su kaçak yapsa bu demektir ki, o bend komple gidecektir. Yani iplik kadar kaçak bendi komple yıkıverir. Bunun için.. Anlıyorum, siz demek istiyorsunuz ki, Risale-i Nurlarda böyle ufak bir TAHRİBAT'ın yapılmasını biz gelecek için endişeli buluruz ve dolayısıyla Risale-i Nur talebelerini ikaz etmek için böyle bir başlık attık ki, onlar uyanık olsunlar.. Böyle bir gedik açılmıştır. Bu gedik maazallah daha büyük yaralara tahrifatlar sebebiyet verebilir, diye biz böyle bir hüsn-ü niyetle hareket ettik» diyorsunuz.

YALÇINER — Aynen.. Kalben katılıyorum.

HEKİMOĞLU İSMAİL — Doğrudur. Böyledir. Fakat.. şimdi.. Sebil her bayide her satıcının elinde gözüküyor. Herkes alıp okumuyor. Meselâ diyelim ki, okuyucusu 20-30 bin hattâ 60 bin kişi bunu okur. Halbuki, binlerce hattâ milyonlarca insan Sebil'in başında «Ha bak, Risale-i Nurlar tahrip edilmiş, tahrif edilmiş..» diye akıllarında bir iz kalır. Öbür.. Yani.. Bizlerin de düşüncesi şu: Risale-i Nur'un aleyhine ufak bir izin beyinlere düşmesini arzu etmediğimizden bu hassasiyeti gösteriyoruz.

Meselâ, «Masonlar azıttılar, Risale-i Nur'u tahrif etmeye kalkıştılar!» denseydi, mahzur olmazdı. Çünkü böyle bir teşebbüs var ama muvaffak olunamamış.. «Edildi» denilince mazi hali kullanılıyor. Ondan sonra, muvaffak olunmuş mânâsıda çıkabiliyor.

Masonlara hizmet etmeyi bir müslümana yakıştırmamalıyız..

YALÇINER — İsterseniz bizim müşterek temennimiz sizin bu son cümleniz olsun. Sadece masonlara değil, İslâm dışı hangi cereyan olursa olsun, beşeri hangi görüş olursa olsun bunların hiçbirisine müslüman'ın alet olamayacağını...

HEKİMOĞLU İSMAİL — Pek tabii...

YALÇINER — Müslümanların bunlarla dost olamayacağını müşterek beyanımız olarak okuyucularımıza iletelim.

HEKİMOĞLU İSMAİL — Pek tabi pek tabii. Allah razı olsun, bütün ruh-u canımla katılırım.

YALÇINER — Teşekkür ederim.

• B. GAZETE • Sayı : 23 • 2e EYLÜL 1976 • 3

Kur'an yazısını öğrenmek her müslümanın vazifesidir. Fakat herkes, her vazifesini yapamadığı gibi, bazı müminler de Kur'an yazısını ya sadece okuyabilirler veya hem okurlar, hem de yazarlar. Artık bu husus, onların kabiliyetlerine, çalışkanlıklarına

Eskimez Yazı ve Biz

Hekimoğlu İsmail

binaen 1956 senesinden sonra Risale-i Nur

kuyup yazanlara da minnet

YAZDIKLARI..

SEBİL'E cevaben B. Gazete'de yazı neşreden Hekimoğlu'nun yazısının kupürü (üste) ve bu yazıda ileri sürülen fikirlerden bazıları (aşağıda)...

Mülâkat'da aynı mevzuudaki suallerimize verdiği cevapları sunduğumuz Hekimoğlu, B. Gazete'de yazarken mesele hakkında hülâseten şöyle diyor:

«Öte yandan masonların, Risale-i Nurları tahrif ettikleri söyleniyor. Bir broşür neşredilmiş. Bu broşürde mason kelimesi geçmiyormuş. Halbuki aynı yazı, Münazarat risalesinde de varmış ve orada mason kelimesi geçiyormuş. Mesele dönüp dolaşıp, siyaset pazarında tezgâhlanmaktadır. Yaptığım araştırmalarda bu broşürü kim yazmış, niçin yazmış, öğrenemedim. Risale-i Nurları iyi bilenlere sordum, mezkür broşürün çok önceleri yazılmış eserlerden alındığı söylendi.»

Hekimoğlu daha sonra, «Hiçbir müslüman'ın masonlara asla dost olamayacağına» işaretle şöyle devam ediyor:

«Şimdi bir arkadaş Eski Said'in yazılarım neşretse, onda masonluk kelimesi görülmese, bir başkası bunu bugünün siyasi laboratuvarında değerlendirmeye kalkışsa doğru olur mu?»

Nihayet, «Hiçbir müslüman'ın masonlarla asla dost olamayacağına» işaret eden Hekimoğlu, mevzuu partiler ve kapitalizm - komünizm noktasına getiriyor. «Kapitalizm komünizmin annesidir» diyen Hekimoğlu, bu benzetmesinden hemen önce de şunları yazıyor:

«Komünizmin hangi kanaldan gelmek istediği açıktır. Komünizmle kapitalizmi bir tutmak, sadece komünlstleri sevindirir. Komünizmin geliş yolları iyice tıkandıktan sonra, kapitalizmle olan hesap görülecektir. Aslında kapitalizmle olan hesabı görmenin en iyi çaresi dindar kimselerin parayı esir alıp, İslâmiyete hizmetkâr etmesine bağlıdır. Parayı esir alamıyan, parayı İslâmiyete hizmetkâr edemiyen kimselerin kapitalizmle mücadelesi, sadece fantezidir.»

LÜGATÇE

İKÂ: (Zarar) vermek
(tesir) husûle getirmek
MEŞ'UM: Uğursuz
HÂHİŞKÂR: Çok arzulu
İFRAĞ: Çevirme, değiştirme
ITTILA: Duymak, işitmek
MUTTALİ: Duyan, işiten

ARTIK REKLÂMA LÜZUM GÖRMÜYORUZ
Bu ilân bir hatırlatmadır
Milliyetçi Mukaddesatçı
1977 FAZİLET TAKVİMİ ÇIKTI
Türkiye'de perakende satış fiatı 15 TL. dir. Yüz adetten fazla toptan satışlar için peşin ödemede %45 tenzilât yapılır.
FAZİLET NEŞRİYAT VE MAT A.Ş. P.K. 175 İstanbul Tel. 22 55 46

BEYAN-I İTİZAR

Münderecatımızın fazlalığı sebebiyle Kadir Mısıroğlu'nun «Almanya İntibaları», Yılmaz Yalçıner'in «Selâm» köşesi ve seyahatte olduklarından üstâd Cemil Meriç'in yazısı bu sayımızda yer almamıştır. Okuyucularımızın bilgisine arz ederiz.

EBİL

İSLÂM YAZISINA DÂİR

RİSALE-İ NUR VE İSLÂM HARFLERİ

11

BUGÜN Türk ictimai hayatının her safhasında görülen anarşi hadisesi, başda iman buhranı olmak üzere lâtin harflerinin kabulünden gelen kültür zelzelesiyle de doğrudan doğruya alâkalıdır. İnsanlık tarihi hiçbir devrinde durup dururken medeni bir milletin yazı değiştirdiğini kaydetmemektedir. Çok ibtidai ve vahşi kavimlerde görülen bu hadise kuvvetli kültürlerin kendisini tabii yoldan kabul ettirmesiyle tekevvün etmektedir. Türk milleti ise ibtidai bir millet değildir. Koca bir şark dünyasına bin sene mümessillik yaptığını kimse inkâr edemez. Üstelik medeniyet, kültür ve san'at eserleriyle adâlet götürdüğü her beldeyi süslemiş ve zenginleştirmiştir.

Böyle bir vasatda ve yirminci asır gibi bir devirde Türk olduklarıyla meydanlarda övünüp ve fakat ona vahşi Afrika kabilelerine bile yapılmayan muameleleri reva görenler, küfrün bu topraklar üzerindeki uzantılarıdırlar. Bize bunu yapanlar bizi bin yıllık kültür mirasımızdan ve âlem-i İslâmdan koparmak için yaptılar. Kur'ân medeniyetinin temel taşı olan İslâm yazısı, Türk şehirlerini âlem-i İslâm içinde kültür merkezi ve Türk devletini de Lider devlet yapmıştı. Şimdi ise gerek maarifi ve gerekse iktisadiyâtı ile dünyanın en geri kalmış memleketleri arasında sayılıyorsak, bunun hesabını en önce meydanlarda hâlâ nutuk atan bu yerli uşaklara sormak icabeder.

Bu câniyâne ve zâlimâne tatbikâtla mücahade davâsı, yorulmak ve usanmak bilmeyen hârika kalemlerle ve şiddetli tazyikât altında bugün bu noktaya kadar getirilmiştir. Bundan sonra bu bayrak daha genç ve dinç ve daha büyük kitleler tarafından taşınmalıdır. İhmalkâr davranan Risâle-i Nur Talebeleri yüreklerinde yeni bir aşk ve şevk tazelemesi yapmalıdırlar.

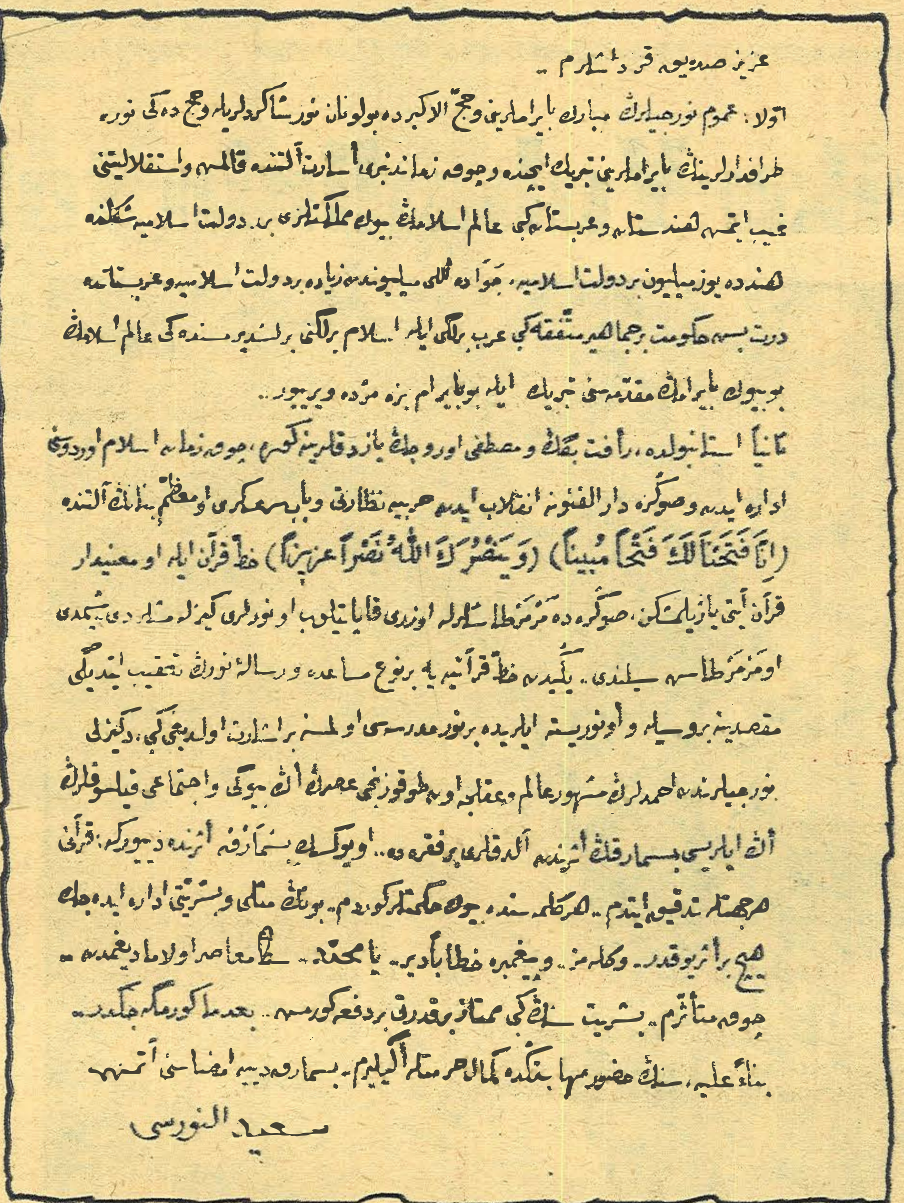
عزیز صدیق قرداشلرم
...
سعید النورسی

Hergün binlerce yüksek tahsil gencinin altından gelip geçtiği İstanbul Üniversitesinin giriş kapısı üzerindeki kitâbe'de, sûre-i Fetihden «Allah sana gâlib ve aziz bir yardım vermek için âşikâr bir fetih ile fütuhât verdi.» *meâlindeki âyetin aslı ile orta kısmında* «Dâire-i Umûr-ı Askeriye» *yani Askeri İşler Dâiresi, yazılıdır. Gâyet san'atkârâne ve yaldızlı olarak yazılan bu şâheser yazıların üzeri, devr-i meş'ûmda Kur'ân hattına düşmanlığın vahşi bir örneği olarak mermer taşlarla örtülmüştü. Aradan zaman geçip devrân değişince örtüler kaldırılmış ve* Bedîüzzaman *Hazretleri bu sevindirici haberi alır almaz yazdığı ve sütunlarımıza aktardığımız bir mektubunu* «Emirdağ Lâhikaları» *ismini taşıyan eserinde neşretmiştir.*

Bugün ne hazîndir ki, Türk yüksek tahsil gençliğini, okumak için girip çıktığı Üniversitenin kapısı üzerindeki yazıları okuyamıyacak hâle getirenler, onun kültür plânında ruh katilleridirler. Şuurlu gençler bu çöküntüden kurtulmak için bir silâh kavrar gibi doğrulmalı ve en kısa zamanda İslâm harfleriyle okumasını ve yazmasını öğrenmelidirler.

Bediüzzaman Hazretleri hertürlü bedii zevkten mahrum bir takım insanların İstanbul Üniversitesi giriş kapısı üzerindeki gayet san'atkârâne yazılmış ve üzeri mermer taşlarla örtülmüş yazıların yeniden meydana çıkarılması haberini alınca duygulanmış ve mesrûrâne yazdığı bir mektubunu Emirdağ Lâhikaları'nda neşretmiştir. Mektupta bâzı cümleler vardır ki çok manidârdır. Hazreti Üstad, öz diyarımızda hapsedilmiş olan yazıların üzerinden örtülerin kaldırılmasını «Hatt-ı Kur'âni'ye bir nevi müsaade...», «Risâle-i Nurun tâkip ettiği maksadına bir vesile...», «Üniversitenin ilerde bir Nur medresesi olmasına bir işâret...» şeklinde yorumlamıştır. Mezkûr mektubun mevzuumuzla yakın alâkası olan bâzı parçalarını aşağıya dercediyoruz:

«Aziz, sıddık kardeşlerim,

EVVELÂ: Umum Nurcuların mubarek bayramlarını ve hacc'ül-ekberde bulunan Nur şakirdleriyle ve hacdaki Nur tarafdarlarının bayramlarını tebrik içinde ve çok zamandanberi esaret altında kalmış ve istiklâliyetini kaybetmiş Hindistan, Arabistan gibi alem-i İslâmın büyük memleketleri birer devlet-i İslâmiye şeklinde Hind'de yüz milyon bir devlet-i İslâmiye, Cava'da elli milyondan ziyade bir devlet-i İslâmiye ve Arabistanda dört beş hükûmet bir cemâhir-i müttefika (birleşik cumhuriyetler) gibi Arab birliği ile «İslâm Birliği» ni birleştirmesindeki âlem-i İslâmın bu büyük bayramının mukaddemesini tebrik ile bu bayram bize müjde veriyor.

SANİYEN: İstanbulda Re'fet Bey'in ve Mustafa Oruc'un yazdıklarına göre, çok zaman İslâm ordusunu idare eden ve sonra Dâr'ü-l-fünûn'a (Üniversite) inkılâb eden Harbiye Nezâreti ve bâb-ı seraskeri o muazzam binanın altında (.................. ....) hatt-ı Kur'ân ile o manidâr Kur'ân âyeti yazılmışken, sonradan mermer taşlarla üzeri kapatılıp o Nurları gizlemişlerdi. Şimdi o mermer taş silindi. Yeniden hatt-ı Kur'âniye bir nevi müsaade ve Risâle-i Nurun takip ettiği maksadına bir vesîle ve Üniversite ileride bir Nur medresesi olmasına bir işaret olduğu gibi Denizli nurcularından Ahmedlerin meşhur âlim ve akılca ondokuzuncu asrın en büyüğü ve ictimai feylesofların en ilerisi Bismark'ın eserinden aldıkları bir fıkrada o yüksek Bismark eserinde diyor ki: «Kur'ânı her cihetle tedkik ettim her kelimesinde büyük bir hikmet gördüm. Bunun misli ve beşeriyeti idare edecek hiçbir eser yoktur ve gelemez.» Ve Peygambere hitaben der: «Yâ Muhammed! (ASM.) Sana muasır olamadığımdan çok müteessirim. Beşeriyet senin gibi mümtaz bir kudreti bir defa görmüş, bâdemâ göremiyecektir. Binaenaleyh senin huzurunda kemâl-i hürmetle eğilirim. Bismark» diye imzasını atmış» SAİD NURSİ

Sebil

herşey hak için
Haftalık tarafsız, siyasî edebî tarihî gazete
Yıl: 1 SAYI: 41 BEŞ LİRA
Sâhibi ve Yazışleri Müdürü: KADİR MISIROĞLU
Umumî Neşriyat Müdürü: Yılmaz YALÇINER
İDAREHÂNE: Vilâyet Hanı Kat: 3
No: 204 — İstanbul Tel: 26 38 96
ABONE: Yıllık 200 TL. 6 aylık 100 TL.
Dizgi: Sebil Mat. Baskı: Fazilet Mat.

سبيل
Sebil
her şey hak için

Sebil

Everything Devoted to the
Truth (HAQQ)
An independent Muslim, Historical,
Political and Literary Weekly
P.O. BOX 808 İstanbul/TURKEY
Representative of Germany
A. RÜŞTÜ BANAZ — HASAN DAMAR
33 Braunschweig Ekbert str. 24
Posta Çeki Nu: 97446 Telefon: 0531 — 32 36 89

"Amerika Yahudinin tahakkümü altında, diyen İslâm'ın iki neferi

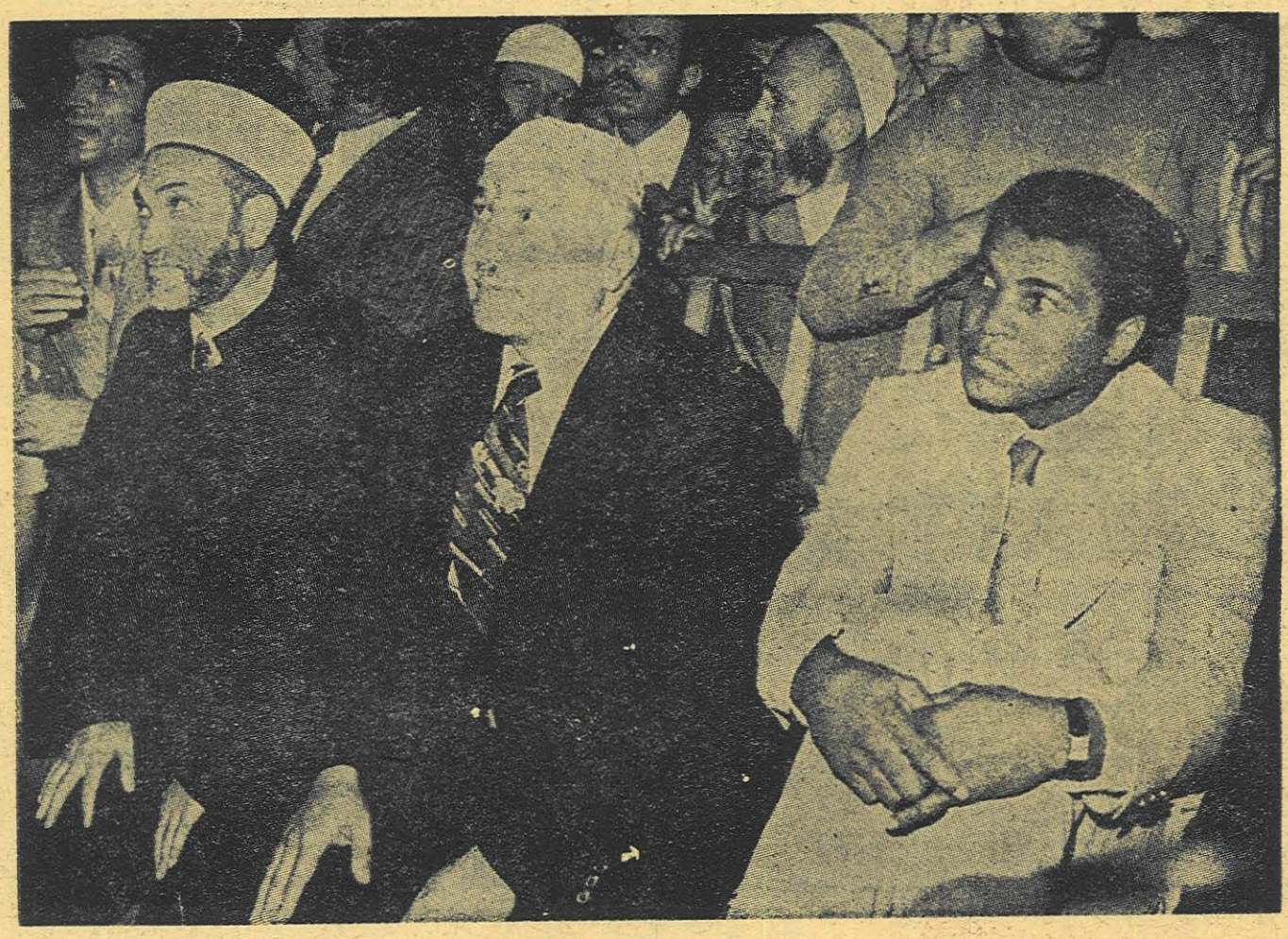

● *M. Ali ve W. Muhammed memleketimizi ziyaretleri esnasında: M. Ali, Prof. Erbakan ve Diyanet İşleri Reisi Süleyman Ateş, Sultanahmed'de Cum'a namazında (Üst yanda) W. Muhammed, bir vakit namazını eda ederken (üstte)*

Zenci din kardeşlerimizi ağırladık

ANKARA'da verdiği beyanatda W. Muhammed «Amerika bir avuç yahudinin ve sermayedarın hakimiyeti altındadır. Avrupalıların tahakkümü altındadır. Amerika hür değildir» diyordu.

Bu sözler, W. Muhammed'e aitti. O W. Muhammed ise Amerika'daki müslümanların reisi idi... Amerika'da bugün milyonları aşan bir müslüman cemaati meydana gelmiştir. Bunlar yeşil - beyaz parçalı ve üzeri ay - yıldızlı (Tıpkı Türkiye bayrağı gibi) bayrakla kendilerini Amerikalı kabul etmemekte, sorulduğunda da sadece:

— Müslümanım... demekteydi.

Ve hemen hepsi, ırkçı beyazlara karşı İslâmiyetin ırkçılığı reddeden, bütün insanlığı kardeşliğe çağıran mukaddes davetine icabet eden zencilerdi. Onlar kölelikten, ikinci sınıf vatandaşlıktan bıkmışlardı. Bunalmışlardı. Onları feraha çıkaran ise artık İslâm'dı...

Memleketimizi ziyaret eden Amerika'daki zenci müslümanların reisi W. Muhammed bu duygularla bulundukları ülke hakkında kanaatlerini hiçbir baskıya aldırmadan rahatça ifade edebiliyordu.

W. Muhammedi takiben Muhammed Ali'nin memleketimizi ziyareti ile geçtiğimiz hafta, Türkiye, Amerika'da bulunan müslümanlar hakkında bir parça da olsa bilgi sahibi olabiliyordu. Keza uzaklardaki bu müslüman kardeşlerimiz de Türkiye'yi tanımak imkânı buluyordu. M. Ali Sultanahmed'de 30 bin kişi ile birlikte kılınan Cum'a namazından sonra, gözleri yaşlı olarak şöyle diyordu:

— Meğer asıl vatanımız bizim burası imiş...

Başbakan Yardımcısı Prof. Erbakan ise, Ali'nin boksu bırakmasından sonra O'nun yanında şunları söylemişti:

— Ali artık, İslâm'ın bir neferi olmak istiyor. Bu kararın İstanbulda bir Cum'a günü açıklaması mânalıdır. Bugün Ali kılıç kuşanmıştır. Allah mübarek etsin...

M. Ali ve W. Muhammed ve beraberindekiler yurdumuzu kısa süren bir ziyaretten sonra ayrılırken geride, onların haklı davalarına omuz verecek geniş bir müslüman cemaati bırakıyorlardı. Onlar da bu cemaatin haklı sesini Amerika'da yükseltmeye kararlı olarak uçağa binmişlerdi.